

Mezinárodní muzikologická konference
International musicological conference

JOSEF SUK

mezi domovem a světem,
mezi obdivem a útoky,
mezi Dvořákem, Mahlerem a Martinů

Between Home and the World,
between Admiration and Criticism,
between Dvořák, Mahler, and Martinů

Olomouc,
29.–30. září 2026

Olomouc,
29–30 September 2026

Státní fond kultury ČR

Filozofická
fakulta

Josef Suk, 1906, ateliér Langhans

Josef Suk

Pro online připojení a simultánní tlumočení referátů využijte aplikaci ZOOM.

V případě zájmu o překlad si aplikaci Zoom Workplace stáhněte do svého mobilního telefonu. Pro Android je dostupná v Google Play a pro iOS (Apple) v App Store.

Používejte prosím vlastní sluchátka.

O odkazy/linky k online meetingům s překladem si zažádejte na adrese david.faldyna01@upol.cz (David Faldyna, člen organizačního týmu).

Po připojení do online meetingu klikněte ve spodní liště na ikonku TŘÍ TEČEK (More). Z nabízené lišty klikněte na Interpretation (ikonka Zeměkoule).

Následně vyberte jazyk, který chcete poslouchat.

Abyste slyšeli pouze hlas tlumočnicka, klikněte na Mute Original Audio.

If you are interested in translation, please download the Zoom Workplace app to your mobile phone. It is available for Android in Google Play and for iOS (Apple) in the App Store.

Please use your own headphones.

For links to online meetings with translation, please contact david.faldyna01@upol.cz (David Faldyna, member of the organising team).

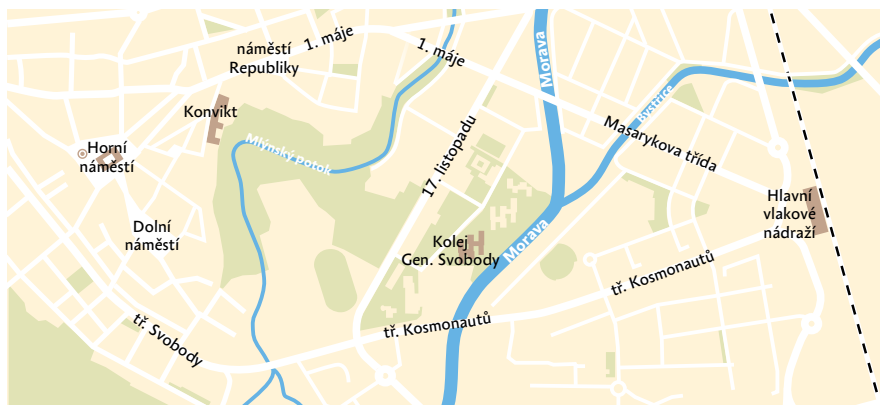
After joining the online meeting, click on the icon of THREE DOTS (More) in the bottom bar. From the bar which appears, click on Interpretation (the globe icon).

Then select the language you want to listen to.

To hear only the interpreter's voice, click on Mute Original Audio.

Konferenci pořádá Katedra muzikologie Filozofické fakulty
Univerzity Palackého v Olomouci.

The conference is organised by the Department of Musicology,
Faculty of Arts, Palacký University in Olomouc.

Adresy / [Addresses:](#)

Horní náměstí / [Upper Square](#)

Konvikt / [Palacký University Arts Centre](#): Univerzitní nám. 225/3,
779 00 Olomouc

Koleje Generála Svobody / [Generál Svoboda Dormitory](#): Šmeralova
1122/12, 779 00 Olomouc

Vlakové nádraží / [Train station](#): Jeremenkova 103/23, 779 00
Olomouc

Konference se koná díky příspěvku od Nadace Český hudební
fond.

Konferenci podpořil Státní fond kultury ČR.

The conference is made possible by a grant from the Czech Music
Fund Foundation.

The conference was supported by the State Cultural Fund of the
Czech Republic.

Slovo úvodem / Introduction

Josef Suk (1874–1935), který oslavil v uplynulých dvou letech 150. výročí narození a 90. výročí úmrtí, patří ke klíčovým skladatelům přelomu romantismu a moderny v české hudbě a těší se v posledních třech dekádách zvýšenému zájmu v zahraničí. Hodnota jeho tvorby dovoluje řadit jej k výjimečným osobnostem a po bok tehdejších největších střeoevropských skladatelů. Mezinárodní muzikologická konference *Josef Suk – mezi domovem a světem, mezi obdivem a útoky, mezi Dvořákem, Mahlerem a Martinů* obohatí odbornou literaturu o Sukovi o cenné aktuální vědecké výstupy, kterých doposud nebylo tolik, kolik by odpovídalo osobnosti jeho významu. Kromě bohaté skladby konferenčních příspěvků se mohou návštěvníci těšit na štědrý doprovodný hudební program.

Inspirativní setkání nad dílem Josefa Suka Vám přeji

Josef Suk (1874–1935), who celebrated the 150th anniversary of his birth and the 90th anniversary of his death in the past two years, is one of the key composers at the turn of Romanticism and Modernism in Czech music and has enjoyed increased interest abroad over the past three decades. The value of his work permits him to be ranked among exceptional personalities and alongside the greatest Central European composers of the time. The international musicology conference *Josef Suk: Between Home and the World, between Admiration and Criticism, between Dvořák, Mahler, and Martinů* will contribute valuable, up-to-date research findings to the scholarly literature on Suk which has thus far been insufficient to reflect the significance of his legacy. In addition to a rich line-up of presentations, visitors can look forward to a generous accompanying music program.

We hope you find this exploration of Josef Suk's work inspiring.

Jan Charypar (Nakladatelství JAMU, Brno)

Jiří Kopecký (Katedra muzikologie, Univerzita Palackého v Olomouci)

Jonáš Hájek (Bärenreiter Praha)

Marek Pechač (Institut Bohuslava Martinů, Praha a Katedra muzikologie, Univerzita Palackého v Olomouci)

Jana Vojtěšková (Národní muzeum – České muzeum hudby, Praha)

Program / Programme

Pondělí 28. 9. 2026 / Monday 28 September 2026

17.00 soirée v átriu Uměleckého centra UP (Konvikt)
Soirée at the Atrium of the Palacký University Arts
Centre (Konvikt)

17.00–17.30 **koncert Olomouckého smyčcového kvarteta /**
Concert of the Olomouc String Quartet

Josef Suk: *Meditace na staročeský chorál Svatý Václav* / *Meditation on the Old Czech Chorale “St. Wenceslas”, Op. 35a*

Josef Suk: *Kvartetní věta B dur* / *Quartet Movement in B-flat Major*

Bedřich Smetana: *Smyčcový kvartet č. 1 e moll „Z mého života“* /
String Quartet No. 1 in E Minor “From My Life”

2. Allegro moderato à la Polka

3. Largo sostenuto

Olomoucké smyčcové kvarteto (členové Moravské filharmonie Olomouc) / **Olomouc String Quartet** (members of the Moravian Philharmonic Olomouc)

Sabina Syrovátková (1. housle / 1st violin)

Igor Kopyt (2. housle / 2nd violin)

Monika Pospíšilová (viola)

Eliška Vlášilová (violoncello / cello)

Přivítání účastníků konference u sklenky vína a malého pohoštění
*A welcoming for the conference participants accompanied by
a glass of wine and small refreshments*

18.00–18.40 koncert dětského pěveckého sboru
CAMPANELLA / Concert of the CAMPANELLA
Children's Choir

Jan Novák: *Gloria*

Antonín Dvořák: *Moravské dvojzpěvy*, op. 29: 3. Dyby byla kosa
nabróšená / *Moravian Duets*, op. 29: 3. The Slighted Heart

Antonín Dvořák: *Moravské dvojzpěvy*, op. 32: 7. Zajatá / *Moravian*
Duets, op. 32: 7. The Maid Imprisoned

Josef Suk: *Deset zpěvů*, op. 15: 3. Společný hrob, 5. Divná voda /
Ten Songs, op. 15: 3. Single Grave, 5. Miraculous Water

Bohuslav Martinů: *Česká říkadla* (Konečná smrt – Zavírání lesa
– Hlásání pasaček – Mořena, Mořena – Vynášení smrti) /
Czech Nursery Rhymes (Final Death – Closing of the Forest –
Shepherdesses Profession – Morana! Morana! – Exaltation of
the Death)

Otmar Mácha: *Hoj, hura, hoj*

Jan Vičar: *Gorale* / *Hillbillies*

sbormistryně / **choir directors**: Jana Synková, Nikola Kovalová
(Dvořák, Suk)

klavírní doprovod / **piano accompaniment**: Lena Pulchertová, Eva
Šťastná (Suk)

Kaple Božího Těla, Umělecké centrum Univerzity Palackého
v Olomouci (Konvikt) / **Corpus Christi Chapel, Palacký University**
Arts Centre (Konvikt)

Úterý 29. 9. 2026 / Tuesday 29 September 2026

- 8.30 zahájení konference děkanem Filozofické fakulty
Univerzity Palackého v Olomouci doc. Mgr.
Janem Stejskalem, M.A., Ph.D., a organizátory
konference / Conference opening by the Dean
of the Faculty of Arts at Palacký University in
Olomouc, Doc. Mgr. Jan Stejskal, M.A., Ph.D., and
the conference organisers
Kaple Božího Těla, Umělecké centrum Univerzity
Palackého v Olomouci / Corpus Christi Chapel,
Palacký University Arts Centre
- 9.00 úvodní přednáška / keynote lecture
Ivan Blecha: **Svět kolem roku 1900 pohledem
tvorby Gustava Mahlera** / *The World around 1900
as Reflected in the Works of Gustav Mahler*
- 10.00–10.15 pauza / coffee break

■ Konferenční blok I / Conference block I

Chair: Jan Charypar

- 10.15–10.35 Jana Vojtěšková: **Nové akvizice sukovského fondu
v Národním muzeu – Českém muzeu hudby za
posledních 20 let se zaměřením na korespondenci
Sukových žáků** / *New Acquisitions to the Suk
Collection at the National Museum – Czech
Museum of Music over the Past 20 Years with a
Focus on the Correspondence of Suk's Students*
- 10.35–10.55 Lenka Křupková: **Utváření postavení Josefa Suka
v české hudební kultuře první republiky** / *The
Formation of Josef Suk's Position in the Musical
Culture of the First Czechoslovak Republic*

- 10.55–11.15 Viktor Velek: **Recepce tvorby Josefa Suka na česko-vídeňské hudební scéně** / *The Reception of Josef Suk's Works on the Czech-Viennese Music Scene*
- 11.15–11.35 Vlasta Reittererová: **Jak byl Josef Suk přijímán ve Vídni jako skladatel** / *How Josef Suk Was Received in Vienna as a Composer*
- 11.35–12.00 diskuse / *discussion*
- 12.00–13.00 oběd / *lunch*

■ **Konferenční blok II / Conference block II**

Chair: David Beveridge

- 13.00–13.20 Michael Beckerman: **Shows of Skill, Shows of Art: Suk in Los Angeles, Suk in Terezín** / *Projevy umu, projevy umění: Suk v Los Angeles, Suk v Terezíně*
- 13.20–13.40 Jiří Kopecký, Veronika Vejvodová: **Otilie Suková (rozená Dvořáková) a Josef Suk, život mezi bulvárem a fantazií** / *Otilie Suková (née Dvořáková) and Josef Suk: A Life between the Tabloids and Fantasy*
- 13.40–14.00 Ivana Kalina Tabak: **„Vy jste mne vždy vedl, snad i aniž jste sám o tom věděl.“ Sukův vliv na skladatelskou dráhu Bohuslava Martinů** / *“You have always guided me, perhaps without even realizing it yourself”. Suk's Influence on Bohuslav Martinů's Career as a Composer*
- 14.00–14.20 Kateřina Nová: **„Variace na téma o věrném přátelství“: Otakar Šourek a Josef Suk** / *“Variations on the Theme of Loyal Friendship”: Otakar Šourek and Josef Suk*
- 14.20–14.45 diskuse / *discussion*
- 14.45–15.00 pauza / *coffee break*

15.00–15.40 **Jaroslava Vernerová – klavírní recitál /**

Piano Recital

Josef Suk: *Jaro* / *Spring*, Op. 22a

1. Jaro / *Spring*
2. Vánek / *Zephyr*
3. V očekávání / *In Anticipation*
4. Andante
5. V roztoužení / *Longing*

Claude Debussy: *Bergamská suita* / *Suite bergamasque*

1. Prélude
2. Menuet
3. Clair de lune
4. Passepied

Po absolutoriu pardubické konzervatoře ve třídě prof. Martina Hršela studovala Jaroslava Vernerová, rozená Pěchočová, v letech 1998–2003 na AMU v Praze u prof. Ivana Moravce (magisterské studium) a následně do roku 2007 v doktorském programu. Tématem

její disertace bylo klavírní dílo Leoše Janáčka, jehož kompletní sólovou i komorní tvorbu také nahrála. Absolvovala mistrovské kurzy u Nelly Akopian a postgraduální studium na Royal College v Londýně. Je vítězkou Mezinárodní Smetanovy klavírní soutěže (Hradec Králové 1996) a laureátkou dalších soutěží (Wrocław 1995, Missouri 1998, Wales 2001). Opakovaně vystupuje na festivalu Pražské jaro, mj. v rámci cyklu Rudolfa Firkušného (2020). Spolupracovala s předními domácími orchestry (ČF, FOK, Filharmonie Brno aj.) i zahraničními tělesy (Gunma Symphony Orchestra, Royal Liverpool Orchestra aj.), v létě 2009 vystoupila s BBC

Symphony Orchestra na festivalu PROMS v Londýně. Věnuje se též komorní hře jako členka Spring dua a Dvořákova klavírního kvarteta.

Sólově natočila CD pro francouzskou společnost Praga Digital s Janáčkovým klavírním dílem, oceněné CD CHOC, Tip Harmonie a umístěné v Top 10 belgického rádia Classic. Další nahrávky u téže společnosti (Chopin–Schumann, Mozart) získaly mj. pět hvězd Diapasonu. S Dvořákovým klavírním kvartetem natočila pro Supraphon komplet Dvořákových a Schumannových klavírních kvartetů, oceněný mj. CD CHOC.

After graduating from the Pardubice Conservatory in the class of Prof. Martin Hršel, Jaroslava Vernerová, née Pěchočová, studied at the Academy of Performing Arts (AMU) in Prague under Prof. Ivan Moravec from 1998 to 2003 (master's programme) and subsequently continued in the doctoral programme until 2007. The subject of her dissertation was the piano works of Leoš Janáček, whose complete solo and chamber works she also recorded. She attended masterclass with Nelly Akopian and completed postgraduate studies at the Royal College of Music in London. She is the winner of the International Smetana Piano Competition (Hradec Králové, 1996) and a laureate of other competitions (Wrocław, 1995; Missouri, 1998; Wales, 2001). She has often performed at the Prague Spring Festival, including as part of the Rudolf Firkušný series (2020). She has collaborated with leading Czech orchestras (Czech Philharmonic, Prague Symphony Orchestra FOK, Brno Philharmonic, etc.) as well as international ensembles (Gunma Symphony Orchestra, Royal Liverpool Philharmonic Orchestra, etc.); in the summer of 2009, she performed with the BBC Symphony Orchestra at the BBC Proms in London. She is also an active chamber musician as a member of the Spring Duo and the Dvořák Piano Quartet.

As a soloist, she recorded a CD for the French label Praga Digital featuring Janáček's piano works; the album received the CD CHOC award and a "Tip Harmonie" recommendation and was ranked in the Top 10 by Belgian radio station Classic. Other recordings with the same label (Chopin–Schumann, Mozart) have received, among other accolades, a five-star rating from Diapason. With the Dvořák Piano Quartet she recorded the complete piano quartets of Dvořák and Schumann for Supraphon, a recording that was awarded the CD CHOC, among other honours.

■ Konferenční blok III / Conference block III

Chair: Michael Beckerman

- 16.00–16.20 David Beveridge: **Radúz, Mahulena a Antonín** / *Radúz, Mahulena, and Antonín*
- 16.20–16.40 Jonáš Hájek: **Ke kritické edici *Pobádky léta*** / *On the Critical Edition of *A Summer's Tale**
- 16.40–17.00 Brian S. Locke: **What Jankélévitch Heard: Listening for Silence in Suk's and Novák's Piano Music** / Co zaslechl Jankélévitch: Hledání ticha v klavírní tvorbě Suka a Nováka
- 17.00–17.20 Judith Fiehler: **Životem a snem: Suk's Path to Direct Communication in the Context of His Era** / *Životem a snem: Cesta Josefa Suka k bezprostřední komunikaci v kontextu jeho doby*
- 17.20–17.45 diskuse / *discussion*
- 17.45–18.00 pauza / *coffee break*

18.00–18.40 **Karl-Andreas Kolly – klavírní recitál /**

Piano Recital

Josef Suk: *Životem a snem* / *Things Lived and Dreamt*, Op. 30

1. S humorem a ironií, místy rozduřené / *With Humour and Hyperbole, in Places Annoyed*
2. Neklidně a nesměle, bez silnějšího výrazu / *Restless and Shy, without Very Strong Expression*
3. Tajemně a velmi vzdušně / *Mysterious and Very Airy*
4. Zamyšleně, později stále výbojněji / *Contemplative, Later Increasingly Aggressive*
5. „K uzdravení mého syna.“ Klidně, s hlubokým citem / *“For My Son’s Recovery”. Calm, with Deep Feeling*
6. S výrazem tiché, bezstarostné veselosti. Toužebně a snivě / *With Quiet, Carefree Cheer. Yearning and Dreamy*
7. Jednoduše, později s výrazem drtivé moci / *Simple, Later with Crushing Power*
8. Jemně, švitorně / *Delicate, Warbling*
9. Šepotavě a tajemně / *Whispering and Mysterious*
10. „Zapomenutým rovům v koutku hřbitova křečovického.“ Snivě / *“To the Forgotten Graves in a Corner of the Křečovice Cemetery”. Dreamy*

Karl-Andreas Kolly se narodil v roce 1965 v Churu (Švýcarsko), studoval u Hanse Schickera v Curychu, v rámci mistrovského kurzu Karla Engela v Bernu a u Mieczysława Horszowského v Lucernu. Vystupuje po celé Evropě, v Japonsku, Číně, Austrálii a USA. Spolupracoval s Orchestrem Tonhalle v Curychu, s Basilejským a Bernským symfonickým orchestrem, s Orquestra Sinfonica de Barcelona, se Slovenským rozhlasovým symfonickým orchestrem a mnoha dalšími. Kolly nahrál více než 100 alb. Mezi nimi jsou: Goldbergovy variace, Dobře temperovaný klavír I a II a kompletní suity J. S. Bacha. Kompletní etudy, balady, nokturna, polonézy a mazurky Chopina. Mnoho děl Liszta, Mendelssohna, Schumanna, Debussyho a Suka. Klavírní koncerty Skrjabin, Glasunova, Eugena d'Alberta, Franze Schmidta a Busoniho. S tělesem Trio Novanta nahrál kompletní klavírní tria Brahmsa a Francka. Karl-Andreas Kolly je profesorem na Univerzitě umění v Curychu a po Evropě, Asii a Jižní Americe vede mistrovské kurzy.

Born 1965 in Chur (Switzerland), Karl-Andreas Kolly studied with Hans Schicker in Zurich, in Karl Engel's masterclass in Bern and with Mieczysław Horszowski in Lucerne. He performs all over Europe, in Japan, China, Australia and the USA. He played with the Tonhalle Orchestra Zurich, the Basel and the Berne Symphony Orchestra, the Orquestra Sinfonica de Barcelona, the Slovak Radio-Symphony and many others. Kolly recorded more than 100 albums. Among them are the following: The Goldberg Variations, the Well-Tempered Clavier I & II and the complete suites of J. S. Bach; the complete etudes, ballades, nocturnes, polonaises and mazurkas of Chopin. Many works of Liszt, Mendelssohn, Schumann, Debussy and Suk; the piano concertos of Scriabin, Glazunov, Eugen d'Albert, Franz Schmidt and Busoni. With the Trio Novanta he recorded the complete piano trios of Brahms and Franck. Karl-Andreas Kolly is professor at the Zurich University of the Arts and gives masterclasses in Europe, Asia and South America.

Středa 30. 9. 2026 / Wednesday 30 September 2026

■ **Konferenční blok IV / Conference block IV**

Chair: Jiří Kopecký

- 8.30–8.50 Marek Pechač: **Jan Löwenbach a Josef Suk: Stopý spolupráce** / Jan Löwenbach and Josef Suk: *In the Footsteps of Their Collaboration*
- 8.50–9.10 Ludmila Peřinová: **Oskar Nedbal a Josef Suk** / *Oskar Nedbal and Josef Suk*
- 9.10–9.30 Markéta Kratochvílová: **Josef Suk a Otakar Ostrčil** / *Josef Suk and Otakar Ostrčil*
- 9.30–9.50 Jan Dewilde: **Josef Suk and the Bohemian String Quartet in the Low Countries** / Josef Suk a České kvarteto v Nizozemí
- 9.50–10.15 diskuse / *discussion*
- 10.15–10.30 pauza / *coffee break*

■ **Konferenční blok V / Conference block V**

Chair: Jonáš Hájek

- 10.30–10.50 Martina Stratilková: **Sonátová forma v rané komorní tvorbě Josefa Suka** / *Sonata Form in Josef Suk's Early Chamber Music*
- 10.50–11.10 David Thurmaier: **Return and Transformation in the Scherzo of Suk's *Asrael Symphony*** / Návrat a transformace ve scherzu Sukovy symfonie *Asrael*
- 11.10–11.30 Jan Charypar: **Otázka Sukova impresionismu se zvláštním zřetelem k *Pohádce léta*** / *The Question of Suk's Impressionism, with Particular Attention to A Summer's Tale*
- 11.30–11.50 Petr Vacek: **Varhany v kompozicích Josefa Suka – sólové skladby, transkripce, součást orchestru** / *The Organ in the Works of Josef Suk—Solo Pieces, Transcriptions, and as Part of the Orchestra*

- 11.50–12.15 diskuse / [discussion](#)
12.15 Slavnostní zakončení konference / [Formal closing
of the conference](#)

Účastníci konference a anotace příspěvků

Conference Participants and Abstracts of Papers

Michael Beckerman: **Shows of Skill, Shows of Art: Suk in Los Angeles, Suk in Terezín** / Projevy umu, projevy umění: Suk v Los Angeles, Suk v Terezíně

This paper looks at two venues, the 1932 Olympics in Los Angeles and the Terezín Camp in 1944. In the former, music and the arts more broadly became part of a contest (in which Suk wins a silver medal), ostensibly mirroring the kind of contest we encounter in gymnastics or a footrace. Twelve years later, Suk's music, including his Olympic march, plays an altogether different role. Far from the fields of play in Los Angeles, references to his music in Terezín allow us to explore some differences between shows of skill and shows of art.

Tento příspěvek sleduje dvě scény: olympijské hry v Los Angeles roku 1932 a koncentrační tábor Terezín v roce 1944. V prvním případě se hudba a umění v širším smyslu staly součástí soutěže (v níž Suk získal stříbrnou medaili), což zdnalivě odráželo typ soutěže, s jakou se setkáváme například v gymnastice nebo v běhu. O dvanáct let později hraje Sukova hudba, včetně jeho olympijského pochodu, zcela odlišnou roli. Daleko od sportovišť v Los Angeles nám odkazy na jeho hudbu v Terezíně umožňují prozkoumat některé rozdíly mezi projevem lidského umu a projevem umění.

Michael Beckerman is Dean of The UCLA Herb Alpert School of Music. He has written many studies and several books on Czech music topics, for instance *Janáček and His World* (Princeton, 2004), *Janáček as Theorist* (Pendragon Press, 1994), and *Martinů's Mysterious Accident* (Pendragon, 2007). He has also written articles on subjects such as Mozart, Brahms, film scoring, music of the Roma (Gypsies), exiled composers, and music in the camps. He is a recipient of medals from the Leoš Janáček Society, the Antonín Dvořák Society, the Bohuslav Martinů Foundation, and the Ministry of Culture of the Czech Republic, and is also a Laureate of the Czech Music Council; he has twice received the Deems Taylor Award. In 2014, Beckerman received an honorary doctorate from Palacký University in Olomouc.

Michael Beckerman je děkanem Herb Alpert School of Music při Kalifornské univerzitě v Los Angeles (UCLA). Je autorem mnoha studií a několika knih s českou hudební tematikou, například *Janáček and His World* (Princeton, 2004), *Janáček as Theorist* (Pendragon Press, 1994) a *Martinů's Mysterious Accident* (Pendragon, 2007). Napsal také články o Mozartovi, Brahmsovi, filmové hudbě, romské hudbě, exilových skladatelích a hudbě v koncentračních táborech. Je nositelem medailí Společnosti Leoše Janáčka, Společnosti Antonína Dvořáka, Nadace Bohuslava Martinů a Ministerstva kultury ČR, laureátem České hudební rady a dvakrát obdržel cenu Deems Taylor Award. V roce 2014 obdržel Beckerman čestný doktorát Univerzity Palackého v Olomouci.

Michael Beckerman, UCLA Herb Alpert School of Music
mike.beckerman@gmail.com

David R. Beveridge: **Radúz, Mahulena a Antonín** / **Radúz, Mahulena, and Antonín**

V roce 1932 Josef Suk řekl o své hudbě z let 1897–1898 k Zeyerově pohádkové hře *Radúz a Mahulena*, že se v ní „našel“: „toto dílo působilo na mou tvorbu po celou řadu let. Netušil jsem ovšem, že motiv lásky, motiv smrti“ v této hudbě „budou mne provázet v době uměleckého zrání až do konce“. Také si vzpomněl: „pracoval jsem na díle [...] v místě letního pobytu Dvořákova na Vysoké“. Tolik je celkem dobře známo. Už poněkud méně rozšířeno je to, co napsal Suk v roce 1921: „Myslel jsem dříve, že hudba k Rad. a Mahuleně podléhá vlivu Dvořákovu, ale dnes soudím jinak.“

Že Dvořák ovlivnil hudbu k Radúzovi je nesporné. Máme dokonce zprávy o jeho konkrétních radách, které Suk přijal. A vliv Dvořákovy tvorby? Běžně se tvrdí, že *Radúz* prozrazuje takový vliv, ale skoro nikdy se neuvádí konkrétní hudební rysy jako důkaz. A pokud vím, jen Zdeněk Sádceky upozornil na nějaký vztah *Radúze* k těm Dvořákovým skladbám, kde by člověk snad nejvíce očekával inspirační zdroj: symfonickým básním podle Erbeny – skladbám napsaným krátce před *Radúzem*, také pohádkovým, které Suk skoro určitě znal. Ani Sádceky se však nezmiňuje o konkrétních hudebních vlastnostech.

Ve svém příspěvku se pokusím předvést právě takové hudební rysy, které spojují, ale také oddělují *Radúze* od zmíněných Dvořákových děl. Ale také naznačím (snad jako první?) vztah mezi *Radúzem* a pohádkovými skladbami, které Dvořák napsal *později*: operami *Čert a Káča*, *Rusalka* a (částečně) *Armida* – s tím, že skladatelský vliv nemusel být jen jednosměrný.

In 1932 Josef Suk said of his music for Zeyer's fairy-tale play *Radúz and Mahulena*, composed in 1897–1898, that he had “found himself” in it: “This work influenced my creative output for many years. I had no idea, however, that the motives of love and death” in this music “would accompany me in the period of my artistic maturation to the very end.” He also recalled: “I worked on this music [...] in the place of Dvořák's summer residence in Vysoká.” This much is fairly well known. Somewhat less widely disseminated is something Suk wrote in 1921: “I used to think that the music for *Radúz and Mahulena* was heavily influenced by Dvořák, but today I think otherwise.”

That Dvořák influenced the music for *Radúz* is indisputable. We even have reports of specific advice he gave that Suk accepted. And the influence of Dvořák's works? It is commonly claimed that *Radúz* reveals such an influence, but specific musical features are almost never cited as evidence. And to my knowledge only Zdeněk Sáděcký has pointed out any connection between *Radúz* and those Dvořák compositions where one might most expect to find a source of inspiration: the symphonic poems based on Erben—works written shortly before *Radúz* which Suk almost certainly knew, also in the nature of fairy tales. Yet even Sáděcký does not mention specific musical traits.

In my presentation I shall attempt to demonstrate particular musical features that connect Suk's *Radúz* music to the aforementioned works by Dvořák, but also features that distinguish it from them. I will also suggest (perhaps as the first?) a relationship between *Radúz* and the fairy-tale compositions Dvořák wrote *later*: the operas *The Devil and Kate*, *Rusalka*, and (in part) *Armida*—indicating that the compositional influence did not necessarily flow only in one direction.

Americký muzikolog David R. Beveridge žije od roku 1993 v Česku, kde pracuje na volné noze jako badatel, spisovatel a příležitostný přednášející, specializující se na život a dílo Antonína Dvořáka. Po mnoho let byl také velmi aktivní jako překladatel. Jeho odborné články byly publikovány

v Americe, Česku, Anglii a Německu. V roce 1996 redigoval a podílel se jako autor na sborníku esejů *Rethinking Dvořák: Views from Five Countries*. V roce 2012 vydal knihu *Zdenka a Josef Hlávka, Anna a Antonín Dvořákovi: Přátelství dvou manželských párů a jeho plody v českém a světovém umění* o Dvořákovi, jeho příteli Josefu Hlávce (významném českém architektu, staviteli a filantropu) a jejich manželkách. Právě letos, v roce 2026, vyšla jeho kniha *Dvořák and England: 'a man, whose heart sticks to all what is Englisch'*. Od roku 2013 působí jako muzikologický poradce festivalu Dvořákova Praha.

American musicologist David R. Beveridge has been living in Czechia since 1993, working as a freelance researcher, writer, and occasional lecturer specializing in the life and work of Antonín Dvořák. For many years he was also very active as a translator. His scholarly articles have been published in America, Czechia, England, and Germany. In 1996 he edited and contributed to a collection of essays titled *Rethinking Dvořák: Views from Five Countries*. In 2012 he published the book *Zdenka a Josef Hlávka, Anna a Antonín Dvořákovi: Přátelství dvou manželských párů a jeho plody v českém a světovém umění* [Zdenka and Josef Hlávka, Anna and Antonín Dvořák: The Friendship Between Two Married Couples and Its Impact on Czech and World Art] – about Dvořák, his friend Josef Hlávka (outstanding Czech architect, builder, and philanthropist) and their wives. His book *Dvořák and England: 'a man, whose heart sticks to all what is Englisch'* was published in 2026. Since 2013 he has been serving as musicological advisor to the Prague Dvořák Festival.

David R. Beveridge, nezávislý badatel / independent researcher
davbeve@gmail.com

Ivan Blecha: **Svět kolem roku 1900 pohledem tvorby Gustava Mahlera** / *The World around 1900 as Reflected in the Works of Gustav Mahler*

Gustav Mahler byl v mnoha ohledech zvláštní umělecký zjev: měl výborný přehled o filozofii a zajímal se o dění kolem sebe; inicioval nástup tzv. „atonální hudby“, i když sám zůstal spíše konzervativní; pocházel ze zvlášť inspirativních končin Rakousko-Uherska, kde se mísila tradice

česká, německá a židovská; prožíval zvláštní období vývoje Evropy – zrod industriální společnosti, vyčerpání osvícenských ideálů a obavy z budoucnosti. Doba byla díky tomu plná rozporů. Poprvé mohli obyčejní lidé užívat nejnovější technické vymoženosti, které ulehčovaly život (elektrinu, letadla, telefon, gramofon, rentgen, film), přes vyprázdněný absolutismus se dařilo prosazovat základní lidská práva, na vzestupu bylo postavení žen a vládla překvapivě velká svoboda umělecké tvorby, což dokládala právě Vídeň. A přece za několik let došlo ke strašlivé válečné katastrofě... Mahler díky své neobyčejné sensibilitě a opravdovosti v umělecké tvorbě dokázal své době rozumět lépe než jiní a předjímat to, co se ještě snadno přehlédlo. Proto je jeho dílo tak zvláštní, proto mu mnozí nerozuměli, a proto paradoxně mnohem více oslovuje naši generaci, pro kterou jsou už ony tehdy teprve tušené rozlomy skutečností. Přednáška se pokusí na některých vybraných kulturních a ideových problémech ukázat, jakým zvláštním způsobem je dokázal Mahler vstřebávat a rozpracovávat. Nabízejí se zde ke konfrontaci otázky po povaze přírody a po našem přístupu k ní v současné technické epoše, která se také zračí v konfliktech města a venkova, po postavení člověka v přírodě, zvláště s ohledem na Mahlerův zájem o filozofii Friedricha Nietzscheho, po roli ženství, ale také zdraví a nemoci, po podobách zbožnosti ve světě, z něhož pomalu mizí bozi, po zvláštním fenoménu střední Evropy, který překračoval úzce nacionální pohled na svět, dopřával porozumění přirozenému světu a inspiroval k zápasu s dobovou byrokracií a uniformizací, často i za pomoci ironie či grotesky.

Gustav Mahler was, in many ways, a unique artistic figure: he had an excellent grasp of philosophy and took an interest in the world around him; he pioneered the emergence of so-called “atonal music”, even though he himself remained rather conservative; he came from a particularly inspiring region of Austria-Hungary, where Czech, German, and Jewish traditions intermingled; he lived through a unique period in Europe’s development—the birth of industrial society, the exhaustion of Enlightenment ideals, and fears about the future. As a result, the era was full of contradictions. For the first time, ordinary people could enjoy the latest technological advancements that made life easier (electricity, aeroplanes, the telephone, the phonograph, X-rays, film); despite the hollowed-out absolutism, basic human rights were being asserted; the status of women was on the rise; and there was a surprisingly high degree of freedom in artistic creation, as evidenced by Vienna itself. And yet, within a few years, the catastrophe of a terrible war struck... Thanks to his extraordinary sensitivity and

authenticity in his artistic work, Mahler was able to understand his era better than others and to anticipate what was still easily overlooked. That is why his work is so unique, why many did not understand him, and why, paradoxically, it resonates far more deeply with our generation, for whom those ruptures—which were only just beginning to be sensed back then—are now a reality. This lecture will attempt to demonstrate, through a selection of cultural and ideological issues, the unique way in which Mahler was able to absorb and explore them. This invites a confrontation with questions regarding the nature of the natural world and our approach to it in the current technological age—a conflict also reflected in the tensions between city and countryside—as well as the place of humanity within nature, particularly in light of Mahler's interest in the philosophy of Friedrich Nietzsche, the role of womanhood, as well as health and illness; the forms of piety in a world from which gods are slowly disappearing; and the unique phenomenon of Central Europe, which transcended a narrowly nationalistic worldview, fostered an understanding of the natural world, and inspired a struggle against the bureaucracy and standardization of the time—often with the aid of irony or the grotesque.

Ivan Blecha vystudoval obor filozofie-historie na Univerzitě Karlově v Praze v letech 1976–1981, v roce 1992 získal titul CSc., v roce 1997 docenturu a v roce 2004 profesuru. V současnosti je profesorem na Katedře filozofie Filozofické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci, kde působí od roku 1991. V letech 1998–2014 byl i jejím vedoucím. Zaměřuje se především na fenomenologii a filozofii 20. století. Fenomenologii se snaží uplatňovat jako metodu popisu reálného světa, jako vhodný prostředek ke konfrontaci s některými současnými filozofickými směry (s analytickou filozofií či postmodernou) a k produktivní exkurzi do příbuzných disciplín, především do estetiky. Publikace: *Husserl* (1996), *Jan Patočka* (1997), *Fenomenologie a kultura slepé skvrny* (2002), *Edmund Husserl a česká filosofie* (2003), *Proměny fenomenologie* (2007), *Asthetische Welt* (2017), *Prostory zjevnosti. Dílo ve struktuře světa* (2018), *Bytí a svět. Heidegger v kontextu* (2019) a *Dávné znění. Klopýtání s Gustavem Mahlerem* (2025).

Ivan Blecha studied philosophy and history at Charles University in Prague in 1976–1981, received his CSc. degree in 1992, associate professorship in 1997, and professorship in 2004. He is currently a professor at the Department of Philosophy of the Faculty of Arts of

Palacký University in Olomouc, where he has worked since 1991. He was also its head in 1998–2014. He focuses mainly on phenomenology and 20th-century philosophy. He tries to apply phenomenology as a method of describing the real world, as a suitable means of confronting some contemporary philosophical trends (analytic philosophy or postmodernism) and for a productive excursion into related disciplines, especially aesthetics. Publications: *Husserl* (1996), *Jan Patočka* (1997), *Fenomenologie a kultura slepé skvrny* [Phenomenology and the Culture of the Blind Spot] (2002), *Edmund Husserl a česká filosofie* [Edmund Husserl and Czech Philosophy] (2003), *Proměny fenomenologie* [Transformations of Phenomenology] (2007), *Asthetische Welt* [Aesthetic World] (2017), *Prostory zjevnosti. Dílo ve struktuře světa* [Spaces of Manifestation. A Work within the Structure of the World] (2018), *Bytí a svět. Heidegger v kontextu* [Being and the World. Heidegger in Context] (2019) and *Dávné znění. Klopýtání s Gustavem Mahlerem* [Ancient Sound. Stumbling with Gustav Mahler] (2025).

Ivan Blecha, Katedra filozofie, Filozofická fakulta Univerzity Palackého v Olomouci
ivan.blecha@upol.cz

Jan Dewilde: **Josef Suk and the Bohemian String Quartet in the Low Countries** / Josef Suk a České kvarteto v Nizozemí

Around the turn of the 20th century, the Bohemian String Quartet was very popular in the Netherlands and Belgium. Their concert tours of major concert halls were well attended and received a lot of attention in the press. Music journalists attempted to describe the specific sound of the Quatuor Bohémien or Quatuor Tschèque, as the quartet was usually referred to in (mainly French-language) magazines and newspapers. In Belgium, the qualities of the quartet were mainly compared to those of the Quatuor Ysaÿe. This paper provides an overview of the repertoire performed (in comparison with other national and international quartets) and of its reception and appreciation by music critics. In addition, it also examines the dissemination and reception of Josef Suk's oeuvre in the Low Countries.

This is part of a broader study of the cultural and musical contacts between Flanders and the Czech Republic, two regions that had many

affinities due to their struggle for cultural autonomy. This contribution is based on extensive source research of contemporary press, archives of concert organisations and personal documents.

Z počátku 20. století se České kvarteto těšilo v Nizozemsku a Belgii velké oblibě. Jeho koncertní turné po významných koncertních sálech se mohla pyšnit vysokou návštěvností a vzbuzovala velký zájem tisku. Hudební publicisté se pokoušeli popsat specifický zvuk charakteristický pro „Quatuor Bohémien“ či „Quatuor Tschèque“, jak bylo kvarteto obvykle označováno v (převážně frankofonních) časopisech a novinách. V Belgii byly kvality kvarteta srovnávány především s kvalitami Quatuor Ysaÿe. Tento příspěvek poskytuje přehled prováděného repertoáru (ve srovnání s jinými národními i mezinárodními kvartety) a jeho přijetí a hodnocení hudebními kritiky. Kromě toho se zabývá také rozšířením a recepcí díla Josefa Suka v Nizozemsku a Belgii.

Příspěvek vznikl jako součást širšího výzkumu kulturních a hudebních kontaktů mezi Flandrami a Českou republikou, dvěma regiony, které měly mnoho společného díky svému boji za kulturní autonomii. Vychází z rozsáhlého pramenného výzkumu dobového tisku, archivů koncertních organizací a osobních dokumentů.

Jan Dewilde studied musicology at the KU Leuven and wrote a thesis on the Flemish composer Jules Falck (1881–1959). For more than ten years he worked for Flemish Radio and Television, where he was television producer of music documentaries and concerts. He publishes on Flemish music, and on musical heritage and libraries. Currently, he is working on a biography of composer Peter Benoit (1834–1901). Furthermore, he is an editor for a series of sheet music, *The Flemish Music Collection (Repertoire Explorer)*, at Musikproduktion Höflich in Munich. Since 1998, Dewilde has been the co-ordinator for the Study Centre for Flemish Music, a post he combines with his work as a head librarian at the Royal Conservatoire Antwerp (AP University College) since 2006. Dewilde is a member of the Royal Flemish Academy of Belgium for Sciences and Arts.

Jan Dewilde vystudoval hudební vědu na KU Leuven a napsal diplomovou práci o vlámském skladateli Julesi Falckovi (1881–1959). Více než deset let pracoval pro Vlámský rozhlas a televizi, kde byl televizním producentem hudebních dokumentů a koncertů. Publikuje o vlámské hudbě, hudebním dědictví a knihovnách. V současné době

pracuje na biografii skladatele Petera Benoita (1834–1901). Kromě toho se jako hudební editor podílí na sérii *The Flemish Music Collection (Repertoire Explorer)* v nakladatelství Musikproduktion Höflich v Mnichově. Od roku 1998 je Dewilde koordinátorem Centra pro studium vlámské hudby, což od roku 2006 kombinuje se svou prací vedoucího knihovny na Královské konzervatoři v Antverpách. Je také členem Královské vlámské akademie věd a umění v Belgii.

Jan Dewilde, Study Centre for Flemish Music
jan.dewilde@ap.be

Judith Fiehler: **Životem a snem: Josef Suk's Path to Direct Communication in the Context of His Era** / *Životem a snem: Cesta Josefa Suka k bezprostřední komunikaci v kontextu jeho doby*

Suk's compositional language has been extensively studied in Czech musicology. Nevertheless, not much has been written about his awareness of the international contemporary repertory and its composers, or the impact of his lifelong experience as a performer, notably the forty years that he was second violinist of the Czech Quartet. This paper seeks to understand the implications of his daily interactions with sound itself under those conditions, as well as the effect of these interactions on communicating the vital flow of the Czech Quartet repertory – as well as his own compositions – to audiences.

Sukův kompoziční jazyk byl českou muzikologií podroben důkladnému zkoumání. Dosud však nebylo mnoho napsáno o jeho obeznámenosti s mezinárodním soudobým repertoárem a jeho skladatelích ani o dopadu jeho celoživotních zkušeností jako interpreta, zejména oněch čtyřiceti let, kdy působil jako druhý houslista Českého kvarteta. Tento příspěvek se vzhledem k těmto okolnostem snaží pochopit důsledky jeho každodenních interakcí se zvukem samotným, stejně jako vliv těchto interakcí na zprostředkování živelného toku repertoáru Českého kvarteta – včetně Sukových vlastních skladeb – směrem k publiku.

Judith obtained her doctorate in musicology from Louisiana State University. Her dissertation, *Rational structures in the late works of*

Anton Webern, was supervised by Wallace MacKenzie, who at the time was assisting Hans Moldenhauer in writing the authoritative Webern biography. The dissertation was also strongly influenced by the mathematician Gordon Pall.

She found her career at the Library of Congress in Washington, DC. She has been part of the Czech émigré community in Washington since 1985, and was secretary of the local chapter of the Czechoslovak Society of Arts and Sciences. Thus she had a front-row seat for the Velvet Revolution and the years that followed. Her mentor in Czech music was Lída Brodenová, opera and operetta singer, and champion of Czech music and opera in America. In her native Brno, Lída attended a class with Leoš Janáček in which composers and singers interacted. Her approach to nationalism and Czech music was inspired by a direct contact with Ema Destiniová during the exhilarating time of the founding of the First Republic. Judith studied Czech and translation techniques privately with Dr. Milada Hornová, professor of languages at American University, who had been a student of Poldauf and Mathesius at Charles University immediately after World War II. She also conferred with Miroslav Lebeda, student of Jaroslav Řídký and copyist for Leonard Bernstein, on Czech music theory and its translation. She has presented and published over fifteen papers and translations of Czech musicology, as well as translations of two books on Baroque music by Prof. Jiří Sehnal.

Judith získala doktorát z muzikologie na Louisiana State University. Její disertační práci s názvem *Rational structures in the late works of Anton Webern* [Racionální struktury v pozdním díle Antona Weberna] vedl Wallace MacKenzie, který v té době spolupracoval s Hansem Moldenhauerem při psaní autoritativní Webernovy biografie. Na disertační práci měl velký vliv také matematik Gordon Pall.

Svou kariéru nalezla v Kongresové knihovně ve Washingtonu, D.C. Od roku 1985 je součástí české emigrantské komunity ve Washingtonu a působila jako tajemnice místní pobočky Československé společnosti pro vědu a umění. Díky tomu měla možnost bezprostředně sledovat události Sametové revoluce a následujících let. Její mentorkou v oblasti české hudby byla Lída Brodenová, operní a operetní pěvkyně a propagátorka české hudby a opery v Americe. Ve svém rodném Brně navštěvovala Lída kurzy u Leoše Janáčka, kde se setkávali skladatelé a zpěváci. Její přístup k nacionalismu a české hudbě byl inspirován přímým kontaktem s Emou Destiniovou během vzrušujícího období vzniku první republiky. Judith

soukromě studovala češtinu a překladatelské techniky u dr. Milady Hornové, profesorky jazyků na American University, která bezprostředně po druhé světové válce studovala u Poldaufa a Mathesiuse na Karlově univerzitě. V otázkách české hudební teorie a jejího překládání se také radila s Miroslavem Lebedou, žákem Jaroslava Řídkého a kopistou Leonarda Bernsteina. Přednesla a publikovala více než patnáct příspěvků a překladů z oblasti české muzikologie, stejně jako překlady dvou knih o barokní hudbě od prof. Jiřího Sehnala.

Judith Fiehler, nezávislá badatelka / [independent researcher](#)
judithfiehler@gmail.com

Jonáš Hájek: **Ke kritické edici *Pohádky léta* / On the Critical Edition of *A Summer's Tale***

Pramenná situace Sukovy *Pohádky léta* je do značné míry podobná symfonii *Asrael*: k dispozici máme autografní partituru, první vydání partitury a partů a také klavírního výtahu Romana Veselého, který byl připravován k vydání současně s partiturou a party v roce 1910. Sukovy dopisy nakladatelství Universal Edition, publikované Lenkou Křupkovou v roce 2021, dokumentují pohyby pramenů v době vydání. Autorizovaný opis, který byl tiskovou předlohou, stejně jako u *Asraela* chybí; jeho hledání však zůstává nedílnou součástí edičního procesu. Konferenční příspěvek představí typické textologické problémy Sukovy partitury a specifika práce, jejímž výsledkem má být nové vydání díla v řadě Bärenreiter Urtext.

The source situation for Suk's *Summer's Tale* is largely similar to that of the *Asrael* Symphony: we have the autograph score, the first edition of the score and parts, as well as Roman Veselý's piano reduction, which was prepared for publication simultaneously with the score and parts in 1910. Suk's letters to the publisher Universal Edition, published by Lenka Křupková in 2021, document the circulation of the sources at the time of publication. The authorized copy, which served for engraving, is missing, just as it is for *Asrael*; however, the search for it remains an integral part of the editorial process. This conference paper will present typical textological problems in Suk's score and the specifics of the work,

the result of which is to be a new edition of the work in the Bärenreiter Urtext series.

Jonáš Hájek (1984) vystudoval hudební vědu na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy, pracuje jako šéfredaktor nakladatelství Bärenreiter Praha, kde mimo jiné připravil urtextovou edici Sukovy symfonie *Asrael*, vyznamenanou cenou Best Edition 2019. Jako redaktor nebo (spolu) editor se podílel na desítkách edic z oblasti české hudby. Příležitostně publikuje odborné studie a články, paralelně se věnuje literární činnosti (básnický konvolut *Výlet do Schengenu / Můj jediný čtenář* vyšel po desetileté odmlce v roce 2023) a také překládání z němčiny.

Jonáš Hájek (1984) studied musicology at the Faculty of Arts, Charles University, and works as editor-in-chief at Bärenreiter Prague, where, among other things, he prepared the Urtext edition of Suk's *Asrael* Symphony, which was awarded the Best Edition 2019 prize. As an editor or co-editor, he has contributed to dozens of editions in the field of Czech music. He occasionally publishes scholarly studies and articles, while also pursuing literary activities (his poetry collection *A Trip to Schengen / My Only Reader* was published in 2023 after a ten-year hiatus) and translating from German.

Jonáš Hájek, Bärenreiter Praha
hajek@baerenreiter.cz

Jan Charypar: **Otázka Sukova impresionismu se zvláštním zřetelem k *Pohádce léta* / The Question of Suk's Impressionism, with Particular Attention to *A Summer's Tale***

Impresionismus je nezřídka uváděn jako kompoziční směr, k němuž se Josef Suk přiřadil a který v české hudbě reprezentoval. Hovoří se někdy i o specifickém „českém impresionismu“, za jehož představitele je vedle Suka označován Vítězslav Novák. V referátu bude autor prezentovat výsledky své studie, která má přinést relevantní poznatky, úvahy a analýzy k otázce, v jakém smyslu (a zda vůbec) lze hovořit o hudebním impresionismu u Suka, popř. o „českém hudebním impresionismu“ obecně. Studie se bude opírat o poznatky historické, estetické, kompozičně-technické,

mezioborové a komparativní. Základní otázkou je vymezení významu samotného pojmu „(hudební) impresionismus“, odkud bude studie postupně směřovat k reflexi jednoho velkého díla, o němž se referent domnívá, že je v tématu klíčové, a sice *Pohádka léta*. Zohledněna bude přirozeně i řada dalších relevantních skladeb a v případě *Pohádky léta* také otázky kontextu mahlerovského a straussovského. Důležité bude zamýšlení nad jinými souvisejícími mezioborovými klasifikacemi – symbolismem a secesí. Protože jde o spornou problematiku, nebude cílem studie explicitní závěr předložený jako definitivní řešení otázky, ale spíše soubor relevantních aspektů a jejich patřičná reflexe, která každému umožní učinit si vlastní závěry. Součástí prezentace budou notové i zvukové ukázky.

Impressionism is often mentioned as a compositional movement to which Josef Suk belonged and which he represented within Czech music. There is also sometimes talk of a specific “Czech Impressionism”, with Vítězslav Novák regarded as one of its leading figures alongside Suk. In this paper, the author will present the results of his study, which aims to provide relevant insights, reflections, and analyses on the question of in what sense (and whether at all) one can speak of musical Impressionism in Suk’s work, or of “Czech musical Impressionism” in general. The study will draw on historical, aesthetic, compositional-technical, interdisciplinary, and comparative insights. The fundamental question is the delimitation of the meaning of the very concept of “(musical) impressionism”, from which the study will gradually move toward a reflection on one major work that the presenter considers key to the topic, that is, *A Summer’s Tale*. Naturally, several other relevant compositions will also be taken into account, and in the case of *A Summer’s Tale*, questions regarding the Mahlerian and Straussian contexts will also be addressed. It will be important to reflect on other related interdisciplinary classifications—Symbolism and Art Nouveau. Since this is a contentious issue, the study’s aim will not be to present an explicit conclusion as a definitive solution to the question, but rather to offer a set of relevant aspects and an appropriate reflection on them, allowing attendees to draw their own conclusions. The presentation will include both sheet music and audio samples.

Jan Charypar vystudoval hudební vědu na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity v Brně. Studium završil roku 2025 obhájením disertační práce *Scénická hudba Josefa Suka k dramatické legendě Julia Zeyera Pod jabloní*.

Již od bakalářského studia se orientuje na hudbu přelomu 19. a 20. století s centrální specializací na dílo Josefa Suka, o kterém pojednává jeho bakalářská (*Orchestrální tvorba Josefa Suka v českých kritických ohlasech do roku 1938*) i magisterská diplomová práce (*Smyčcový kvartet č. 2 Josefa Suka v kontextu hudby přelomu 19. a 20. stol.*). Věnuje se popularizaci Josefa Suka a jeho díla (internetové stránky josefsuk.czweb.org), soustavně o něm publikuje studie v odborných periodikách a aktivně se účastní se sukovskými tématy odborných konferencí a přednášek. Od roku 2022 pracuje jako odborný redaktor v Nakladatelství JAMU.

Jan Charypar earned a degree in musicology from the Faculty of Arts at Masaryk University in Brno. He completed his studies in 2025 by defending his dissertation, *Josef Suk's Stage Music for Julius Zeyer's Dramatic Legend Under the Apple Tree*. Ever since his bachelor's studies, he has focused on music composed at the turn of the 19th and 20th centuries, with a central specialization in the work of Josef Suk, which is the subject of both his bachelor's thesis (*Josef Suk's Orchestral Works in Czech Critical Reviews until 1938*) and his master's thesis (*Josef Suk's String Quartet No. 2 in the Context of Music at the Turn of the 19th and 20th Centuries*). Aside from promoting Josef Suk and his work (via the website josefsuk.czweb.org), Jan Charypar regularly publishes studies on him in academic journals, and topics related to Suk often shape his scholarly contributions through lectures and conference presentations. Since 2022, he has been working as an editorial specialist at the JAMU Publishing House.

Jan Charypar, Nakladatelství JAMU
jan.charypar@gmail.com

Jiří Kopecký, Veronika Vejvodová: **Otilie Suková (rozená Dvořáková) a Josef Suk, život mezi bulvárem a fantazií / Otilie Suková (née Dvořáková) and Josef Suk: A Life between the Tabloids and Fantasy**

Referát nechce být ničím jiným než drobným diskuzním příspěvkem. Z hlediska hudební historiografie se nachází v pramenných stopách po životních cestách Otilie Dvořákové, provdané Sukové, a Josefa Suka takové

mezery, že téměř není možné vytvořit spolehlivé biografické črty. V případě nejstarší dospělé dcery Antonína Dvořáka narážíme na naplňování očekávaných rolí dcery – sestry – manželky – matky. Opatrně naznačujeme sklon k profesím skladatelky a manažerky Českého kvarteta.

Pokusíme se rekonstruovat mediální obraz obou osobností do doby úmrtí Otilie roku 1905, resp. do premiéry symfonie *Asrael* roku 1907. Následně srovnáme život pod dozorem české (ale i mezinárodní) společnosti s několika málo dochovanými a v nedávné době podchycenými ego-dokumenty, abychom nastínili obtíže, kterým musely čelit „mediální hvězdy“ doznívajícího 19. století. Do značné míry je pochopitelné, že si celá Dvořákova rodina dávala pozor, jaké informace nechat prosáknout do veřejného prostoru; řada pramenů byla zničena nebo se stále nachází v soukromých rukách. Řada skutečností je stále tajena, resp. nepřekračuje úzký rodinný prostor. Síla Dvořákova i Sukova díla však nepřestává osvětlovat i další dobové aktéry, Otilii Dvořakovou-Sukovou zejména, což zakládá prostor pro vymyšlení atraktivních, fantazijních příběhů (viz román *Scherzo capriccioso* Josefa Škvoreckého).

This paper strives to be solely a modest contribution to the discussion. From the perspective of music historiography, there are such gaps in the historical records tracing the life paths of Otilie Dvořáková (married name Suková) and Josef Suk that it is nearly impossible to piece together reliable biographical sketches. In the case of Antonín Dvořák's eldest adult daughter, we encounter her fulfilment of the expected roles of daughter, sister, wife, and mother. We cautiously suggest a tendency toward the professions of composer and manager of the Czech Quartet.

We will attempt to reconstruct the media image of both figures up to Otilie's death in 1905 and the premiere of the symphony *Asrael* in 1907, respectively. We will then compare their lives under the scrutiny of Czech (and international) society with the few surviving and recently discovered personal documents to outline the difficulties faced by the “media stars” of the waning 19th century. To a large extent, it is understandable that the entire Dvořák family was careful about what information was allowed to leak into the public sphere; numerous sources were destroyed or remain in private hands. Many facts are still kept secret or remain confined to the narrow family circle. However, the power of Dvořák's and Suk's works continues to shed light on other figures of the era, particularly on Otilie Dvořáková-Suková, which allows room for the invention of compelling, imaginative stories (as demonstrated by Josef Škvorecký's novel *Scherzo capriccioso*).

Veronika Vejvodová vystudovala obory hudební věda a historie na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity v Brně, kde také absolvovala doktorské studium. V Brně působila v letech 2007–2012 jako kurátorka Janáčkovy archivu v Oddělení dějin hudby Moravského zemského muzea. V roce 2013 nastoupila do Muzea Antonína Dvořáka – Národního muzea v Praze nejprve jako kurátorka, později jako vedoucí oddělení. Odborně se specializuje na hudební kulturu 19. století v souvislosti s životem a dílem skladatelů Antonína Dvořáka a Leoše Janáčka.

Veronika Vejvodová studied musicology and history at the Faculty of Arts of Masaryk University in Brno, where she also completed her doctoral studies. She worked in Brno in 2007–2012 as a curator of the Janáček Archive in the Department of Music History at the Moravian Museum. In 2013 she joined the Antonín Dvořák Museum – National Museum in Prague, first as a curator and later as head of the department. She specializes in 19th-century musical culture in connection with the life and work of composers Antonín Dvořák and Leoš Janáček.

Veronika Vejvodová, Národní muzeum – Muzeum Antonína Dvořáka
veronika.vejvodova@nm.cz

Jiří Kopecký vystudoval muzikologii na Univerzitě Palackého v Olomouci. Letní semestr roku 2000 strávil na St. Cloud State University v Minnesotě. V roce 2002 nastoupil k doktorskému studiu na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity v Brně a v zimním semestru 2003/2004 studoval na Martin-Luther-Universität Halle-Wittenberg. Jeho hlavním badatelským zájmem se staly dějiny hudební kultury v českých zemích a dějiny hudebního divadla, zejména opery 19. století. Na základě své disertační práce vydal monografii *Opery Zdeňka Fibicha z devadesátých let 19. století* (2008). Od roku 2005 působí na Katedře hudební vědy Univerzity Palackého, v roce 2013 se habilitoval prací *Německá operní scéna v Olomouci 1770–1878*. Od roku 2022 je vedoucím katedry. Nedávno Kopecký vydal ve spolupráci s Lenkou Křupkovou knihu *Czech Music around 1900*.

Jiří Kopecký studied musicology at Palacký University in Olomouc. He spent the summer term of 2000 at the St. Cloud State University in Minnesota. He entered his doctoral studies at the Faculty of Arts, Masaryk University in Brno in 2002 and studied for the 2003/2004

winter term at the Martin-Luther Universität Halle-Wittenberg. His main research interests include the history of musical culture in the Czech lands and the history of music theatre, especially 19th-century opera. On the basis of his dissertation he published the monograph *Opery Zdeňka Fibicha z devadesátých let 19. století* [Zdeněk Fibich's Operas from the 1890s] in 2008. Since 2005 he has been lecturing at the Department of Musicology of Palacký University, and in 2013 he completed his habilitation with the thesis *Německá operní scéna v Olomouci 1770–1878* [The German Opera Scene in Olomouc 1770–1878]. Since 2022, he has been head of the department. Recently, Kopecký published the book *Czech Music around 1900*, which he co-authored with Lenka Křupková.

Jiří Kopecký, Katedra muzikologie, Filozofická fakulta Univerzity Palackého v Olomouci
jiri.kopecky@upol.cz

Markéta Kratochvílová: **Josef Suk a Otakar Ostrčil** / Josef Suk and Otakar Ostrčil

Referát bude příspěvkem k tématu provozování a recepcí Sukova díla v první polovině 20. století a zároveň sondou do vztahu Josefa Suka a Otakara Ostrčila. Přiblíží Sukovo místo v Ostrčilově dramaturgii, a to jak v rámci provozu pražského Národního divadla, tak při Ostrčilových dirigentských vystoupeních s českými i zahraničními orchestry. Tento obraz bude doplněn o názory Ostrčilova přítele Zdeňka Nejedlého, v nichž se Sukova osobnost a tvorba stávají předmětem negativní kritiky. Příspěvek tak bude sledovat Suka „mezi obdivem a útoky“ v rovině estetické a ideové, ale i institucionální a provozní; prozkoumá, zda osobní vztahy Ostrčila a Nejedlého hrály roli v Ostrčilově dramaturgii a ve spoluutváření Sukovy dobové recepcí.

This paper will contribute to the topic of the performance and reception of Suk's works in the first half of the 20th century, while also exploring the relationship between Josef Suk and Otakar Ostrčil. It will examine Suk's place in Ostrčil's artistic programme, both within the repertoire of the Prague National Theatre and during Ostrčil's conducting performances with Czech and foreign orchestras. This picture will be

supplemented by the views of Ostrčil's friend Zdeněk Nejedlý, in which Suk's personality and work become the subject of negative criticism. The paper will thus examine Suk "between admiration and animosity" on aesthetic and ideological levels, as well as institutional and operational ones; it will explore whether the personal relationship between Ostrčil and Nejedlý played a role in Ostrčil's dramaturgy and in shaping the contemporary reception of Suk's work.

Markéta Kratochvílová vystudovala hudební vědu na Filozofické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci (Mgr. 2003, Ph.D. 2011). Pracovala jako kurátorka oddělení hudebních nástrojů Českého muzea hudby a redaktorka hudebnin v Českém rozhlase. V letech 2013–2018 se jako vědecká pracovnice Kabinetu hudební historie Etnologického ústavu Akademie věd ČR věnovala dílu Antonína Dvořáka a Otakara Ostrčila a byla řešitelkou projektu *Otakar Ostrčil – život a dílo* (GAČR). Od roku 2019 pracuje v Muzikologické knihovně Ústavu dějin umění Akademie věd ČR jako oborová bibliografka, publikuje k tématům české hudby 19. a 20. století; od roku 2026 spolupracuje na projektu *Koncertní život v Praze 1918–1938* (GAČR).

Markéta Kratochvílová earned her degree in musicology from the Faculty of Arts at Palacký University in Olomouc (Mgr. 2003, Ph.D. 2011). She worked as a curator in the Musical Instruments Department of the Czech Museum of Music and as an editor of sheet music at Czech Radio. From 2013 to 2018, as a research fellow at the Department of Music History in the Institute of Ethnology of the Czech Academy of Sciences, she focused on the works of Antonín Dvořák and Otakar Ostrčil and served as the principal investigator for the project *Otakar Ostrčil—Life and Work* (GAČR). Since 2019, she has worked at the Musicological Library of the Institute of Art History of the Czech Academy of Sciences as a subject bibliographer, publishing on topics related to 19th- and 20th-century Czech music; since 2026, she has been collaborating on the project *Concert Life in Prague, 1918–1938* (GAČR).

Markéta Kratochvílová, Ústav dějin umění AV ČR
kratochvilova@udu.cas.cz

Lenka Křupková: **Utváření postavení Josefa Suka v české hudební kultuře první republiky** / *The Formation of Josef Suk's Position in the Musical Culture of the First Czechoslovak Republic*

Se vznikem Československé republiky dochází k přeskupení sil na poli české hudební kultury. Do domácího prostředí se vrací Josef Bohuslav Foerster, jehož zejména okruh Zdeňka Nejedlého uvítal jako čestného nástupce smetanovské linie českých klasiků, zatímco mimořádného mezinárodního uznání dosahuje Leoš Janáček. Současně dochází k odklonu od Vítězslava Nováka, dosavadní vůdčí osobnosti české hudební moderny, jenž je zastíněn nejen Janáčkem, ale i svým celoživotním rivalem a spolužákem z Dvořákovy třídy, Josefem Sukem.

Sukův vstup do nové republiky byl přitom zásadně poznamenán obviněním z vlastizrady, které proti němu vznesl Nejedlý v souvislosti s jeho činností v Českém kvartetu během první světové války. Ačkoli se tato kauza postupně obrátila proti svému iniciátorovi, Suk získal na svou podporu řadu osobností z umělecké i vědecké oblasti a nakonec byl oficiálně rehabilitován, určitá část kulturní obce označovala nadále Suka za oportunistu.

Paralelně s tímto konfliktem však dochází k Sukově institucionální i umělecké konsolidaci: úspěch skladby *Zrání*, jeho působení na Pražské konzervatoři i pokračující činnost Českého kvarteta přispívají k jeho postupné kanonizaci v rámci české hudební kultury.

Na základě analýzy dobové hudební kritiky a reflexe Sukových profesních i občanských aktivit se příspěvek zaměří na to, jakým způsobem bylo utvářeno Sukovo postavení v prostředí masarykovského Československa, a pokusí se ukázat, do jaké míry byla jeho dobová recepce ovlivněna jak krátkodobými polemikami, tak i jeho postupně se upevňující institucionální a uměleckou autoritou.

With the establishment of the Czechoslovak Republic, a reconfiguration of forces took place within Czech musical culture. Josef Bohuslav Foerster returned to the domestic environment after a long period abroad and was welcomed – particularly by the circle of Zdeněk Nejedlý – as an honorary successor to the Smetanian line of Czech classical composers, while Leoš Janáček was achieving exceptional international recognition. At the same time, a shift away from Vítězslav Novák, the leading figure of Czech musical modernism up to that point, can be observed, as he was overshadowed not only by Janáček but also by his lifelong rival and fellow student from Antonín Dvořák's class, Josef Suk.

Suk's entry into the new republic was, however, significantly marked by accusations of treason brought against him by Nejedlý in connection with his activities in the Czech Quartet during the First World War. Although this affair gradually turned against its initiator, Suk gained the support of a number of prominent figures from both artistic and scholarly circles and was eventually officially rehabilitated; nevertheless, a segment of the cultural community continued to regard him as an opportunist.

Parallel to this conflict, Suk underwent both institutional and artistic consolidation: the success of his composition *Ripening*, his appointment at the Prague Conservatory, and his continued activity in the Bohemian Quartet all contributed to his gradual canonization within Czech musical culture.

Drawing on an analysis of contemporary music criticism and reflections on Suk's professional and civic activities, this paper will focus on the ways in which Suk's position was shaped within the cultural environment of Masaryk's Czechoslovakia and will seek to demonstrate the extent to which his reception was influenced both by short-term polemics and by his gradually consolidating institutional and artistic authority.

Lenka Křupková je docentkou na Katedře muzikologie Univerzity Palackého v Olomouci, kterou vedla v letech 2012–2022. V současné době zastává funkci proděkanky pro vědu na Filozofické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci. Hlavními oblastmi jejího badatelského zájmu jsou česká hudba 19. a 20. století (zejména dílo Vítězslava Nováka, Leoše Janáčka, Josefa Suka a J. B. Foerster), hudební divadlo, sociologie hudby, hudba a politika. Publikovala řadu článků a šest knih.

Lenka Křupková is an associate professor at the Department of Musicology at Palacký University in Olomouc, which she headed from 2012 to 2022. She currently holds the position of vice-dean for science at the Faculty of Arts in the University of Olomouc. Her main areas of research interest are Czech music of the 19th and 20th centuries (especially the works of Vítězslav Novák, Leoš Janáček, Josef Suk and J. B. Foerster), musical theatre, the sociology of music, and music and politics. She has published numerous articles and six books.

Lenka Křupková, Katedra muzikologie, Filozofická fakulta Univerzity Palackého v Olomouci
lenka.krupkova@upol.cz

Brian S. Locke: **What Jankélévitch Heard: Listening for Silence in Suk's and Novák's Piano Music** / Co zaslechl Jankélévitch: Hledání ticha v klavírní tvorbě Suka a Nováka

Though rarely encountered in Czech musicological discourse, the writings of the French philosopher Vladimir Jankélévitch (1903–1985) have recently found resonance in North American scholarship, thanks to Carolyn Abbate's 2003 translation of his landmark work, *Music and the Ineffable*. In it and other writings devoted to Debussy, Ravel, Fauré, and Liszt, we can trace Jankélévitch's understanding of and interaction with musical aesthetics, which he approached via extremely detailed listening and exploration at the piano. Among his more idiosyncratic contributions is his notion of "le presque-rien" (the almost-nothing), a sort of mid-point between sound and silence that he ranked among his profoundest musical experiences.

Jankélévitch's prized repertoire reflected the cultures to which he had been exposed. A child of Russian-Jewish immigrants, he grew up in France at the height of Impressionism; he counted composers of Les Six among his personal friends; but as the century progressed, he rejected most German composers, particularly Wagner, on moral grounds. Central to this paper, however, is his engagement with Czech music during his six years (1927–1933) as professor of philosophy at the Institut français de Prague. Indeed, Jankélévitch mentions compositions by Josef Suk and Vítězslav Novák eleven times in *Music and the Ineffable*, mostly in reference to their piano music: Suk's *O matince* and *Letní dojmy*, Novák's *Pan* and *Vzpomínky*. My central thesis will be to examine Suk's and Novák's piano works through the lens of Jankélévitch's philosophy, aesthetics – and perhaps most significantly – his aural perception of silences that convey ineffable meanings.

Ačkoli se s nimi v českém muzikologickém diskurzu setkáváme jen zřídka, spisy francouzského filozofa Vladimíra Jankélévitche (1903–1985) v poslední době našly odezvu u severoamerické akademické obce, a to díky překladu jeho zásadního díla *Music and the Ineffable* [Hudba a nevyslovitelné], který v roce 2003 vydala Carolyn Abbate. V tomto díle i v dalších spisech věnovaných Debussy, Ravel, Fauré a Lisztovi můžeme sledovat Jankélévitchovo chápání hudební estetiky, k níž přistupoval skrze velmi pečlivý poslech a ohledávání hudebních

tkaniv nad klaviaturou. Mezi jeho nejdůležitější přínosy patří pojem „le presque-rien“ (téměř nic), jakýsi mezní bod mezi zvukem a tichem, který řadil mezi své nejhlubší hudební prožitky.

Repertoár, který byl Jankélévitchovi blízký, přirozeně odráží kultury, s nimiž přišel do styku. Jako dítě rusko-židovských přistěhovalců vyrůstal ve Francii v době vrcholného impresionismu a mezi své přátele řadil skladatele Pařížské šestky, s postupem století však z morálních důvodů odmítal většinu německých skladatelů, zejména Wagnera. Ústředním tématem tohoto příspěvku je však jeho vztah k české hudbě během šesti let (1927–1933), která strávil vyučováním filozofie na Francouzském institutu v Praze. Jankélévitch ve své knize *Music and the Ineffable* zmiňuje skladby Josefa Suka a Vítězslava Nováka celkem jedenáctkrát, většinou v souvislosti s jejich klavírní tvorbou, konkrétně Sukovy skladby *O matince* a *Letní dojmy*, Novákovy skladby *Pan* a *Vzpomínky*. Mou ústřední tezí bude zkoumání klavírních děl Suka a Nováka optikou Jankélévitchovy filozofie, estetiky a především jeho sluchového vnímání tich, která jsou nositeli nevyslovitelných obsahů.

Brian S. Locke (Toronto, Canada) is a professor of Musicology at Western Illinois University. He earned the Ph.D. at Stony Brook University in 2002. A specialist in Czech music of the late nineteenth and early twentieth centuries, he has published on such varied topics as Ježek, Krásnohorská, Nejedlý, Novák, Ostrčil, Schulhoff, Zich, and Czech popular music of the interwar and Protectorate eras. His book, *Opera and Ideology in Prague: Polemics and Practice at the National Theatre, 1900–1938*, appeared with University of Rochester Press in 2006, and his scholarly edition of Zich's *Vina* (A-R Editions, 3 vols., full score) in 2014.

Brian S. Locke (Toronto, Kanada) je profesorem muzikologie na Western Illinois University. V roce 2002 získal titul Ph.D. na Stony Brook University. Jako odborník na českou hudbu konce 19. a počátku 20. století publikoval práce na nejrůznější témata, jako jsou Ježek, Krásnohorská, Nejedlý, Novák, Ostrčil, Schulhoff, Zich a česká populární hudba meziválečného období a období protektorátu. Jeho kniha *Opera and Ideology in Prague: Polemics and Practice at the National Theatre, 1900–1938* [Opera a ideologie v Praze: Polemiky a praxe v Národním divadle, 1900–1938] vyšla v nakladatelství University of Rochester Press

v roce 2006 a jeho kritická edice Zichovy opery *Vina* (A-R Editions, 3 svazky, velká partitura) v roce 2014.

Brian S. Locke, Western Illinois University
b-locke@wiu.edu

**Kateřina Nová: „Variace na téma o věrném přátelství“:
Otakar Šourek a Josef Suk / “Variations on the Theme of Loyal
Friendship”: Otakar Šourek and Josef Suk**

Ačkoliv byl civilním povoláním úředník, zanechal Otakar Šourek (1883–1956) v dějinách české hudební kultury výraznou stopu. V prvé řadě jako znalec života a díla Antonína Dvořáka a autor rozsáhlé dvořákovské monografie, ale rovněž jako neúnavný hudební kritik, editor, spisovatel a organizátor. Šourkovo místo v hudebním životě první republiky bylo pevné, pojilo ho přátelství a společné zájmy s řadou předních představitelů mladé skladatelské generace i interpretů. Jedním z jeho celoživotních přátel byl i Josef Suk. Pojilo je pouto jak lidské, tak profesní.

Seznámili se prostřednictvím společného přítele, klavíristy Romana Veselého, roku 1908 a od té doby sdíleli své životy rodinné i pracovní. Oba byli členy tzv. Podskalské filharmonie, jezdili spolu na výlety, trávili spolu se svými rodinami společné dovolené, Suk Šourkově ženě dedikoval dvě drobné skladby. Vzájemně spolupracovali v Hudební matici Umělecké besedy, ve Společnosti Antonína Dvořáka a v Českém spolku pro komorní hudbu. Diskutovali spolu nejen otázky obecně hudebně-estetické, ale také konkrétní aspekty Sukovy tvorby, v níž Šourek pevně věřil a prosazoval ji zbraní jemu vlastní – perem. Je tak autorem desítek recenzí, analýz, brožur i edic. Stál po skladatelově boku i v době pro skladatele zřejmě nejtěžší, když byl krátce po vzniku samostatné Československé republiky Zdeňkem Nejedlým veřejně označen za zrádce národa. O tom, že si skladatel přítele vysoce cenil, svědčí jeho věta: „Ty víš, jak Tě mám rád a jak si Tě vážím, jak jsem Ti vděčen, že vždy Jsi stál po mém boku, – v dobách těžkých i dobrých!“ Konferenční příspěvek je sondou do přátelství dvou výjimečných osobností na pozadí nejen hudebních dobových událostí první Československé republiky.

Although a clerk by trade, Otakar Šourek (1883–1956) left a significant mark on the history of Czech musical culture, first and foremost as an expert on the life and work of Antonín Dvořák and the author of an extensive monograph on Dvořák, but also as a tireless music critic, editor, writer, and organiser. Šourek's place in the musical life of the First Czechoslovak Republic was secure; he was bound by friendship and shared interests with several leading figures among the young generation of composers and performers. One of his lifelong friendships built on both personal and professional ties was with Josef Suk.

They met through a mutual friend, the pianist Roman Veselý, in 1908, and from that time on they shared both their family and professional lives. Both were members of the so-called Podskalská Philharmonic; they became travelling companions, spent vacations together with their families, and Suk dedicated two short compositions to Šourek's wife. They collaborated at the Hudební matice Umělecké besedy, the Antonín Dvořák Society, and the Czech Chamber Music Society. They would confer not only on general issues of musical aesthetics but also on specific aspects of Suk's work, in which Šourek firmly believed and which he championed with a weapon of his own—the pen. He is thus the author of dozens of reviews, analyses, brochures, and editions. He stood by the composer's side even during what was likely the Suk's most difficult time, when, shortly after the establishment of the independent Czechoslovak Republic, Zdeněk Nejedlý publicly branded him a traitor to the nation. The composer's high regard for his friend is evident in this statement: “You know how much I love you and how much I respect you, how grateful I am that you have always stood by my side—in times of both adversity and good fortune!” This conference paper explores the friendship between two exceptional figures against the backdrop of not only the musical events of the First Czechoslovak Republic.

Kateřina Nová vystudovala obor management v kultuře na brněnské Masarykově univerzitě a obor hudební věda na olomoucké Univerzitě Palackého a na pražské Univerzitě Karlově, kde také získala doktorát. V letech 2010–2022 vedla Muzeum Antonína Dvořáka (Národní muzeum); tento skladatel se tak přirozeně stal centrem jejích vědeckých aktivit. Vedle toho se věnuje především osobnostem skladatelů Bohuslava Martinů, Viktora Kalabise, hudebního kritika Otakara Šourka a hudební kultuře 19. a 20. století. Zajímá ji vztah hudby a politiky, hudební cenzura, vytváření tzv. druhých životů velkých osobností. V současnosti působí

Kateřina Nová v Institutu Bohuslava Martinů, Nadačním fondu Viktora Kalabise a Zuzany Růžickové a na Ústavu dějin umění Akademie věd.

Kateřina Nová studied Cultural Management at Masaryk University in Brno and Musicology at Palacký University in Olomouc and at Charles University in Prague, where she also earned her doctorate. From 2010 to 2022, she directed the Antonín Dvořák Museum (National Museum); this composer naturally became the focus of her scholarly work. In addition, she concentrates on the composers Bohuslav Martinů and Viktor Kalabis, music critic Otakar Šourek, and the musical culture of the 19th and 20th centuries. She is interested in the relationship between music and politics, musical censorship, and the creation of so-called “afterlives” of prominent figures. Kateřina Nová currently works at the Bohuslav Martinů Institute, the Viktor Kalabis and Zuzana Růžicková Endowment Fund, and the Institute of Art History at the Czech Academy of Sciences.

Kateřina Nová, Institut Bohuslava Martinů, Ústav dějin umění AV ČR
katerina.nova@martinu.cz
nova@udu.cas.cz

Marek Pechač: **Jan Löwenbach a Josef Suk: Stopy spolupráce /** **Jan Löwenbach and Josef Suk: In the Footsteps of Their** **Collaboration**

Příspěvek, vznikající v souvislosti s připravovanou disertační prací věnovanou životu a dílu Jana Löwenbacha (1880–1972), se zaměří na Löwenbachovu spolupráci s Josefem Sukem a představí stopy, které zanechal v Sukově profesním i osobním životě. Přestože Löwenbach celou svou kariéru působil jako advokát a je znám především jako odborník na autorské právo, jeho aktivity zasahovaly také do oblasti hudební publicistiky, organizace kulturního života a propagace české hudby doma i v zahraničí. Tato mnohost rolí se výrazně promítala rovněž do jeho vzeb nejen k Sukovi, ale i k dalším představitelům několika skladatelských generací.

Vzhledem k fragmentární povaze Löwenbachovy pozůstalosti a značné rozptýlenosti dalšího pramenného materiálu (související jak s mimořádnou šíří jeho aktivit, tak s životními okolnostmi, které vedly

k jeho dvojí emigraci) je vztah Suka a Löwenbacha doložen převážně prostřednictvím dílčích zmínek a dokumentů roztroušených v celé řadě paměťových institucí. Příspěvek se proto pokusí o rekonstrukci různých aspektů jejich spolupráce a zasadí je do širších souvislostí českého hudebního života první poloviny 20. století. Pozornost bude věnována také krokům, které Löwenbach podnikal ve prospěch propagace Sukova díla.

This paper is linked to an upcoming dissertation on the life and work of Jan Löwenbach (1880–1972). It focuses on Löwenbach's collaboration with Josef Suk, examining his impact on Suk's professional and personal life. Although Löwenbach worked as a lawyer throughout his career and is best known as a copyright law expert, he was also involved in music journalism, cultural organisation, and the promotion of Czech music both domestically and internationally. This diversity of roles is also reflected in his connections with Suk and other composers of several generations.

Due to the fragmentary nature of Löwenbach's estate and the considerable dispersion of other source material (related both to the extraordinary breadth of his activities and to the circumstances of his life that led to his two emigrations), the relationship between Suk and Löwenbach is documented primarily through scattered references and documents spread across a wide range of archival institutions. This paper will therefore attempt to reconstruct various aspects of their collaboration, while also placing them within the broader context of Czech musical life in the first half of the 20th century. It will also examine the steps Löwenbach took to promote Suk's work.

Marek Pechač je studentem doktorského studia na Univerzitě Palackého v Olomouci, v současné době píše disertační práci s názvem *Jan Löwenbach: Život pro českou hudbu*. Spolu s Martinem Nedbalem (University of Kansas) editoval a nově přeložil Löwenbachovu monografii *Bedřich Smetana: A Study of His Life and Work* (University of Rochester Press, 2026). Působí v Institutu Bohuslava Martinů, kde se jako editor, redaktor a pramenný výzkumník podílí na projektu *Souborné vydání díla Bohuslava Martinů*.

Marek Pechač is a doctoral student at Palacký University in Olomouc; he is currently writing his dissertation titled *Jan Löwenbach: A Life Devoted to Czech Music*. Together with Martin Nedbal (University of Kansas), he

edited and newly translated Löwenbach's monograph *Bedřich Smetana: A Study of His Life and Work* (University of Rochester Press, 2026). He works at the Bohuslav Martinů Institute, where, as an editor, proofreader, and source researcher, he contributes to the project *The Bohuslav Martinů Complete Edition*.

Marek Pechač, Katedra muzikologie, Filozofická fakulta Univerzity Palackého v Olomouci
marek.pechac01@upol.cz

Ludmila Peřinová: **Oskar Nedbal a Josef Suk** / **Oskar Nedbal and Josef Suk**

Příspěvek se bude zabývat osobním i uměleckým vztahem Josefa Suka a Oskara Nedbala, spolužáků ze studií na pražské konzervatoři v houslové třídě Antonína Bennewitze, ve třídě komorní hry Hanuše Wihana a v kompoziční třídě Antonína Dvořáka. Pozornost bude věnována společnému několikaletému spolupůsobení Suka a Nedbala v Českém kvartetu i vztahu umělců po roce 1906, kdy Nedbal zakotvil ve Vídni jako dirigent Tonkünstler-Orchester, který systematicky v rámci monarchie i v širším zahraničí propagoval českou hudbu včetně orchestrálního díla Josefa Suka.

Příspěvek také představí nedoceněné, veskrze neznámé, a přitom zajímavé a různorodé klavírní dílo Oskara Nedbala. Jeho poznání může výrazně rozšířit pohled na variabilitu české klavírní tvorby své doby v čele s dílem Dvořákových žáků Josefa Suka a Vítězslava Nováka. Toto téma je nyní aktuální i vzhledem k právě vznikající historicky první souborné nahrávce kompletu klavírního díla Oskara Nedbala na 2 CD v nastudování české pianistky Jany Chaudhuri. Projekt probíhá z podnětu Mezinárodní společnosti Oskara Nedbala a ve spolupráci s ní.

This paper will examine the personal and artistic relationship between Josef Suk and Oskar Nedbal, who were classmates at the Prague Conservatory in Antonín Bennewitz's violin class, Hanuš Wihan's chamber music class, and Antonín Dvořák's composition class. Attention will be focused on Suk's and Nedbal's collaboration over several years in the Czech Quartet, as well as their relationship after 1906, when Nedbal settled in Vienna as conductor

of the Tonkünstler-Orchester, which systematically promoted Czech music—including Josef Suk's orchestral works—both within the monarchy and abroad.

The paper will also introduce the underappreciated, largely unknown, yet interesting and diverse piano works of Oskar Nedbal. Familiarity with these works can significantly broaden our perspective on the diversity of Czech piano music of that era, led by the works of Dvořák's students Josef Suk and Vítězslav Novák. This topic is particularly relevant now in light of the first-ever comprehensive recording of Oskar Nedbal's complete piano works, currently in production as a 2-CD set performed by Czech pianist Jana Chaudhuri. The project is being carried out at the initiative of and in collaboration with the International Oskar Nedbal Society.

Ludmila Peřinová vystudovala učitelství pro ZUŠ se zaměřením na sólový zpěv a klavír na Pedagogické fakultě Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích. V roce 1995 ukončila doktorské studium hudební teorie a pedagogiky na Pedagogické fakultě Univerzity Karlovy v Praze. Od poloviny 90. let vyučuje na Konzervatoři České Budějovice. Dlouhodobě se věnuje osobnostem české hudby první poloviny 20. století. Je zakladatelkou Mezinárodní společnosti Oskara Nedbala a organizátorkou Mezinárodní Novákovy klavírní soutěže. Vydala několik publikací o české hudbě.

Ludmila Peřinová earned a degree in elementary arts education, specialising in solo voice and piano, from the Faculty of Education at the University of South Bohemia in České Budějovice. In 1995, she completed her doctoral studies in music theory and pedagogy at the Faculty of Education of Charles University in Prague. Since the mid-1990s, she has been teaching at the České Budějovice Conservatory. She has long been dedicated to studying figures in Czech music from the first half of the 20th century. She is the founder of the Oskar Nedbal International Society and the organiser of the International Novák Piano Competition. She has published several works on Czech music.

Ludmila Peřinová, Konzervatoř České Budějovice
ludmilaperinova@gmail.com

Vlasta Reittererová: **Jak byl Josef Suk přijímán ve Vídni jako skladatel** / **How Josef Suk Was Received in Vienna as a Composer**

V listopadu roku 1891 vystoupilo poprvé veřejně České kvarteto, které založilo tradici české kvartetní hry a po více než čtyřicet let náleželo ke špičkám ansámbľů tohoto obsazení v mezinárodním měřítku. Druhý houslista Českého kvarteta Josef Suk na sebe téměř současně se vznikem souboru upozornil jako skladatel. Roku 1892 obdržel za svou *Dramatickou předeheru* a *Klavírní kvartet*, op. 1, rakouské státní stipendium, následujícího roku za *Serenádu pro smyčce*. Vůbec prvním Sukovým dílem, které ve Vídni zaznělo, byla pravděpodobně *Píseň lásky*, kterou roku 1895 provedla rakouská klavíristka Ella Kerndlová. Příspěvek se pokusí odpovédět na otázku, do jaké míry ovlivnila ve Vídni vnímání Josefa Suka jako skladatele pověst Českého kvarteta a Sukovo působení jako výkonného umělce a jak se do přijímání jeho díla promítl převrat roku 1918 a související události.

In November 1891, the Czech Quartet made its public debut; it established the tradition of Czech string quartet performance and, for more than forty years, ranked among the world's leading ensembles of this type. Josef Suk, the second violinist of the Czech Quartet, made a name for himself as a composer almost simultaneously with the ensemble's formation. In 1892, he received an Austrian state scholarship for his *Dramatic Overture* and *Piano Quartet*, Op. 1, and the following year for his *Serenade for Strings*. The very first of Suk's works to be performed in Vienna was likely *Song of Love*, which was performed in 1895 by the Austrian pianist Ella Kerndl. This paper will attempt to establish how much the reputation of the Czech Quartet and Suk's career as a performing artist influenced the perception of Josef Suk as a composer in Vienna, and how the events of 1918 affected the reception of his work.

Vlasta Reittererová studovala v letech 1965–1972 obor hudební věda na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy, doktorát získala roku 1988. V letech 1972–1987 pracovala jako dramaturgyně a koncertní referentka. Mezi léty 1987–1997 byla knihovnicí, poté v letech 1997–2002 vědeckou pracovnící Ústavu pro hudební vědu Filozofické fakulty Univerzity Karlovy. V letech 1998–2002 současně vyučovala historický seminář na Pražské konzervatoři. V letech 2002–2007 působila jako externí pedagog

v Ústavu hudební vědy na Masarykově univerzitě v Brně. Publikační činnost zaměřuje na dějiny hudby 19. a 20. století, intenzivně se věnuje překladům.

Vlasta Reittererová studied musicology at the Faculty of Arts in Charles University from 1965 to 1972 and earned her doctorate in 1988. From 1972 to 1987, she worked as a dramaturgist and concert coordinator. From 1987 to 1997, she was a librarian, and then from 1997 to 2002, she served as a research fellow at the Institute of Musicology at the Faculty of Arts in Charles University. From 1998 to 2002, she also taught a history seminar at the Prague Conservatory. From 2002 to 2007, she served as an adjunct instructor at the Institute of Musicology at Masaryk University in Brno. Her publications focus on the history of music in the 19th and 20th centuries, and she is actively involved in translation work.

Vlasta Reittererová, nezávislá badatelka / independent researcher
Reitterer@seznam.cz

Martina Stratílková: **Sonátová forma v rané komorní tvorbě Josefa Suka** / *Sonata Form in Josef Suk's Early Chamber Music*

Príspevek si klade za cieľ špecifikovať formu sonátových viet v Sukovej rané komornej hudbe – v *Klavírném triu c moll*, *Klavírném kvartetu a moll*, *Klavírném kvintetu g moll* a *Smyčcovém kvartetu B dur* (opp. 2, 1, 8 a 11) – v rámci teórie sonáty podľa J. Hepokoskiho a W. Darcyho. Referát bude brať v úvahu vývoj sonátové formy v 19. storočí a zamieri sa predovšetkým na ty štrukturálne rysy, jimiž sa Sukova hudba líši od najštandardnejšieho typu 3 sonátové formy.

This paper aims at classifying the form of sonata movements in Josef Suk's early chamber music – *Piano Trio in C Minor*, *Piano Quartet in A Minor*, *Piano Quintet in G Minor* and *String Quartet in B-flat Minor* (opp. 2, 1, 8 and 11) – within the conceptualisation of Sonata Theory according to J. Hepokoski and W. Darcy. It takes into account the development of sonata form in the nineteenth century and focuses mainly on those structural features through which Suk's music differs from the most standardised sonata form type 3.

Martina Stratilková je odbornou asistentkou na Filozofické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci. Vedle muzikologie (Ph.D., 2011) vystudovala také psychologii (Mgr., 2010). Ve své výuce se zaměřuje na hudební analýzu, hudební psychologii a estetiku, včetně jejich hudebněestetických aspektů. Orientuje se na problematiku systematické hudební vědy, zajímá se především o hudební filozofii, stylové problémy moderní hudby a hudebně psychologický výzkum. Je autorkou monografie *Vývoj fenomenologického myšlení o hudbě* (2012).

Martina Stratilková is an assistant professor at the Faculty of Arts at Palacký University in Olomouc. In addition to her background in musicology (Ph.D., 2011), she holds a degree in psychology (Mgr., 2010). Her teaching focuses on courses in music analysis, music psychology, and aesthetics, including music aesthetics. She is oriented toward issues in systematic musicology, with a primary interest in the philosophy of music, problems of style in modern music, and research in music psychology. She is the author of a book entitled *Vývoj fenomenologického myšlení o hudbě* [The Development of Phenomenological Thinking about Music] (2012).

Martina Stratilková, Katedra muzikologie, Filozofická fakulta Univerzity Palackého v Olomouci
martina.stratilkova@upol.cz

Ivana Kalina Tabak: „**Vy jste mne vždy vedl, snad i aniž jste sám o tom věděl.**“ **Sukův vliv na skladatelskou dráhu Bohuslava Martinů** / “You have always guided me, perhaps without even realizing it yourself”. Suk’s Influence on Bohuslav Martinů’s Career as a Composer

V odborné literatuře se traduje, že Bohuslav Martinů byl coby hudební tvůrce samoukem a že jej v oblasti kompozice po krátkou dobu pedagogicky vedli dva výrazní skladatelé, a to Josef Suk v letech 1922–1923 a posléze v Paříži Albert Roussel. U sekundisty Českého kvarteta a skladatele Josefa Suka toužil studovat již v roce 1911, jeho žákem se však stal až téměř o dekádu později jako dvaatřicetiletý, kdy se zapsal do studia na mistrovské škole Pražské konzervatoře. V Martinů dopise Sukovi z Paříže z roku 1930 se dočteme: „...pro Vás Mistře Suku, mám neskonalejší obdiv, který nijak

netajím, a nikdy nezapomenu Vaše teplé přijetí i slova povzbuzení a odvahy, jež jste mi dal. Není mnoho lidí, kterým bych vděčil za něco, ale Vy jste mne vždy vedl, snad i aniž jste sám o tom věděl, a to se nedá zapomenout“. Konferenční příspěvek si klade za úkol na základě dostupných pramenů v co největší možné míře zmapovat vztah dvou velikánů české artificiální hudby a pokusit se odpovědět na otázku, v čem spočíval osobnostní a profesní vliv Josefa Suka na další vývoj kompoziční dráhy jeho žáka i mladšího kolegy Bohuslava Martinů.

It is commonly accepted in the scholarly literature that Bohuslav Martinů was a self-taught musician and that, in the field of composition, he received instruction for a brief period from two prominent composers: Josef Suk from 1922 to 1923 and, later in Paris, Albert Roussel. He had longed to study with Josef Suk, the second violinist of the Czech Quartet and a composer, as early as 1911, but he did not become his student until nearly a decade later, at the age of thirty-two, when he enrolled at the Prague Conservatory Master School. In a letter Martinů wrote to Suk from Paris in 1930, we read: "...for you, Master Suk, I have boundless admiration, which I make no secret of, and I will never forget your warm welcome and the words of encouragement and courage you gave me. There are not many people to whom I am indebted, but you have always guided me, perhaps without even realizing it yourself, and that is something I cannot forget." Based on available sources, this conference paper aims to map out as fully as possible the relationship between these two giants of Czech classical music and to attempt to answer the question of what Josef Suk's personal and professional influence was on the further development of the compositional career of his student and younger colleague Bohuslav Martinů.

Ivana Kalina Tabak pochází z Nového Sadu v Srbsku. Je absolventkou Vysoké školy múzických umění v Bratislavě v oborech hra na klavír a klavírní pedagogika. Doktorské studium hudební vědy navštěvovala nejprve na Filozofické fakultě Univerzity Komenského v Bratislavě a poté na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy, kde obhájila disertační práci na téma *Inkantace. Koncert pro klavír a orchestr č. 4, H 358 Bohuslava Martinů*. Během studia se pod vedením prof. Lubomíra Chalupky, prof. Milana Slavického a prof. Jarmily Gabrielové věnovala také tématu Slovenská, česká a srbská klavírní sonáta po roce 1950. Od roku 2010 pracovala po dobu tří let v Institutu Bohuslava Martinů v Praze coby

editorka kritického vydání skladatelových *Klavírních koncertů č. 4 a 5*. Od roku 2019 působí v Moravské filharmonii Olomouc na pozici dramaturgyně orchestru a Mezinárodního hudebního festivalu *Dvořákova Olomouc*.

Ivana Kalina Tabak is originally from Novi Sad, Serbia. She graduated from the Academy of Performing Arts in Bratislava with degrees in piano performance and piano pedagogy. She pursued her doctoral studies in musicology first at the Faculty of Arts of Comenius University in Bratislava and then at the Faculty of Arts in Charles University, where she defended her dissertation on the topic of *Incantation. Bohuslav Martinů's Piano Concerto No. 4, H 358*. During her studies, under the guidance of Prof. Lubomír Chalupka, Prof. Milan Slavický, and Prof. Jarmila Gabrielová, she also focused on the topic of Slovak, Czech, and Serbian piano sonatas after 1950. From 2010, she worked for three years at the Bohuslav Martinů Institute in Prague as the editor of the critical edition of the composer's *Piano Concertos Nos. 4 and 5*. Since 2019, she has served as the Artistic Manager of the Moravian Philharmonic Orchestra Olomouc and the International Music Festival *Dvořák's Olomouc*.

Ivana Kalina Tabak, Moravské divadlo a Moravská filharmonie,
dramaturgyně MFO
Ivana.KalinaTabak@mdmf.cz

David Thurmaier: **Return and Transformation in the Scherzo of Suk's *Asrael* Symphony** / Návrat a transformace ve scherzu Sukovy symfonie *Asrael*

Completed in 1906, Josef Suk's *Asrael* Symphony memorializes two central figures in the composer's life: his teacher and mentor Antonín Dvořák (d. 1904) and his wife Otilie Suková-Dvořáková (d. 1905). Scored for large orchestra and cast in five movements, the symphony marks a decisive stylistic turn away from Suk's earlier, Dvořák-influenced idiom toward a more modern language shaped by broader turn-of-the-century currents.

This presentation focuses on the symphony's third movement (Vivace), a fast triple-meter scherzo that occupies the work's structural midpoint. A useful contemporary point of comparison is Gustav Mahler's *Second Symphony* (1895), another five-movement cycle whose central scherzo is likewise driven by relentless motion and abrupt stylistic contrasts. Although Suk's movement is not overtly Mahlerian, it unfolds similarly through sharply differentiated musical ideas whose recurrence and transformation generate formal and interpretive ambiguity.

Drawing on the work of Monahan, Hepokoski and Darcy, Hájek, and others, this presentation proposes a rotational hearing of the movement, in which successive returns to recognizable thematic zones are continually refracted through changing textures, rhythmic instability, and expressive intensification. I argue that Suk reimagines the inherited scherzo tradition – rooted in Beethoven and mediated by Mahler – not as a fixed formal type, but as a flexible process that serves the symphony's broader commemorative and expressive aims.

Symfonie *Asrael* Josefa Suka, dokončená v roce 1906, je věnována památce dvou klíčových osobností v životě skladatele: jeho učitele a mentora Antonína Dvořáka († 1904) a jeho manželky Otilie Sukové-Dvořákové († 1905). Symfonie je komponována pro velký orchestr a rozčleněna do pěti vět. Představuje rozhodující stylový obrat od Sukova dřívějšího, Dvořákem ovlivněného výrazového stylu směrem k modernějšímu jazyku formovanému širšími proudy přelomu století.

Tento příspěvek se zaměřuje na třetí větu symfonie (Vivace), rychlé scherzo v třídobém taktu, které stojí v strukturálním středu díla. Pro soudobé srovnání se jeví vhodná *Druhá symfonie* Gustava Mahlera (1895), další pětivětý cyklus, jehož centrálně umístěné scherzo je rovněž poháněno neúprosným pohybem a náhlými stylovými kontrasty. Ačkoli Sukova věta není zjevně mahlerovská, její průběh se odvíjí obdobně prostřednictvím výrazně odstíněných hudebních myšlenek, jejichž opakování a transformace vytvářejí formální a interpretační nejednoznačnost.

Na základě prací Monahana, Hepokoskiho a Darcyho, Hájka a dalších navrhuje tato prezentace rotační vnímání této věty, v němž jsou opětovné návraty do rozpoznatelných tematických zón neustále narušovány prostřednictvím měnících se textur, rytmické nestability a expresivního nárůstu intenzity. Domnívám se, že Suk přetváří zděděnou tradiční podobu scherza, která sahá k Beethovenovi, na nějž následně navázal Mahler. Suk ji pojímá nikoli jako pevný formální útvar, nýbrž

jako flexibilní proces, který může napomáhat širším významovým a expresivním záměrům symfonie.

David Thurmaier is Professor of Music Theory and Director of Graduate Studies at the University of Missouri–Kansas City Conservatory. His research focuses on the music of Charles Ives, the Beatles, and the history of music theory pedagogy in the United States. With Owen Belcher, he is co-author of the book manuscript *In Search of Utopia: Reforming American Music Theory Pedagogy from 1941 to the Present*, currently under review. He serves as co-editor of the *Journal of Music Theory Pedagogy* and as Vice-President of the Charles Ives Society. He is also co-host of the podcasts *I've Got a Beatles Podcast* and *Hearing the Pulitzers*.

David Thurmaier je profesorem hudební teorie a ředitelem postgraduálního studia na Konzervatoři Univerzity v Missouri–Kansas City. Jeho výzkum se zaměřuje na hudbu Charlese Ivese, skupiny Beatles a historii výuky hudební teorie ve Spojených státech. Spolu s Owenem Belcherem je spoluautorem rukopisu knihy *In Search of Utopia: Reforming American Music Theory Pedagogy from 1941 to the Present* [Hledání utopie: reforma výuky americké hudební teorie od roku 1941 po současnost], která je toho času v recenzním řízení. Působí jako spolueditor časopisu *Journal of Music Theory Pedagogy* a jako viceprezident Společnosti Charlese Ivese. Je také spolumoderátorem podcastů *I've Got a Beatles Podcast* a *Hearing the Pulitzers*.

David Thurmaier, University of Missouri–Kansas City Conservatory
davidthurmaier@gmail.com

Petr Vacek: **Varhany v kompozicích Josefa Suka – sólové skladby, transkripcce, součást orchestru** / *The Organ in the Works of Josef Suk—Solo Pieces, Transcriptions, and as Part of the Orchestra*

Stejně jako v případě Bedřicha Smetany, Antonína Dvořáka nebo Leoše Janáčka představovaly i pro Josefa Suka varhany nástroj, který jej příliš nelákal. Nicméně i u tak známého autora, jakým dnes Suk bezesporu je, existují neznámé varhanní skladby. Jedná se o dvě preludia v rozsahu hudebních miniatur, druhé z nich však napsal dva roky před smrtí jako

zralý mistr, a to pro vánoční rozhlasové vysílání z 26. prosince 1933. V prvním zřejmě vzpomínal na svého otce, který hrával v křečovickém kostele při bohoslužbách. V edici *České varhanní skladby I a II* vyšly dvě skladatelovy fugy v c moll, přičemž jedna z nich byla určena spíše pro smyčcové kvarteto, jak lze soudit na základě několika zaznamenaných smyků. Oblíbenou se stala vícekrát vydaná transkripce *Meditace na staročeský chorál Svatý Václave*, op. 35a z pera varhaníka a dirigenta Františka Picky. Suk též varhany zahrnul do orchestrálního obsazení své *Mše B dur* zvané „*Křečovická*“, stejně jako do doprovodné hudby k legendě *Pod jabloní*, op. 20, a symfonické básně *Praga*, op. 26. Cílem příspěvku bude analyzovat dvě neznámá preludia, s čímž souvisí i jejich přepis, stejně jako dvě fugy, a zejména vyhodnotit, jakou úlohu skladatel varhanám světoval v liturgických a orchestrálních dílech.

Much like Bedřich Smetana, Antonín Dvořák, and Leoš Janáček, Josef Suk found the organ to be an instrument that did not particularly appeal to him. Nevertheless, even from such a well-known composer as Suk undoubtedly is today, there are unknown organ compositions. These consist of two preludes in the scale of musical miniatures; the second of these, however, he wrote two years before his death, already as a seasoned composer, specifically for a Christmas radio broadcast on 26 December 1933. In the first prelude, he was apparently reminiscing about his father, who used to play during services at the church in Křečovice. The series *Czech Organ Compositions I and II* includes two of the composer's fugues in C minor, one of which was intended more for a string quartet, as can be inferred from several notated bowings. A frequently published transcription of *Meditation on the Old Czech Chorale Svatý Václave*, Op. 35a, penned by organist and conductor František Picka, became particularly popular. Suk also included the organ in the orchestral scoring of his *Mass in B-flat Major "Křečovická"*, as well as in the incidental music for the legend *Under the Apple Tree*, Op. 20, and the symphonic poem *Praga*, Op. 26. The aim of this paper is to analyse the two unknown preludes—including their transcriptions—as well as two fugues, and, in particular, to assess the role the composer assigned to the organ in his liturgical and orchestral works.

Petr Vacek absolvoval hru na varhany a dirigování na Konzervatoři Pardubice; v těchto oborech pak pokračoval na JAMU v Brně. Posléze ještě vystudoval obor muzikologie na Univerzitě Palackého v Olomouci.

V současnosti pedagogicky působí na královéhradecké ZUŠ, píše odborné texty pro Komorní filharmonii Pardubice a je doktorandem studijního programu *Hudební teorie a pedagogika* na Univerzitě Hradec Králové, kde učí studenty hře na klavír a další předměty. Věnuje se české hudbě, hudebním festivalům, umělecké činnosti orchestrů, varhanní hudbě a organologii. Téma své disertační práce zaměřil na varhanní dílo moravského skladatele Zdeňka Pololánika (1935–2024).

Petr Vacek studied organ performance and conducting at the Pardubice Conservatory; he then continued his studies in these fields at JAMU in Brno. He later earned a degree in musicology from Palacký University in Olomouc. He currently teaches at the Hradec Králové Elementary Art School, writes scholarly articles for the Pardubice Chamber Philharmonic, and is a doctoral candidate in the Music Theory and Pedagogy programme at the University of Hradec Králové, where he teaches piano and other subjects. His research focuses on Czech music, music festivals, the artistic activities of orchestras, organ music, and organology. The topic of his dissertation centres on the organ works of the Moravian composer Zdeněk Pololáník (1935–2024).

Petr Vacek, Hudební katedra, Pedagogická fakulta Univerzity Hradec Králové
vacek.pe@seznam.cz

Viktor Velek: *Recepce tvorby Josefa Suka na česko-vídeňské hudební scéně* / *The Reception of Josef Suk's Works on the Czech-Viennese Music Scene*

Příspěvek se zaměří na zmapování Sukových děl, která zaznívala na akcích české (a obecně slovanské) menšiny ve Vídni. Představeny budou všechny typy tvorby. Text ozřejmí, které krajské spolky se na uvádění Sukovy tvorby podílely nejvíce. Kromě toho se pozornost zaměří i na vídeňská vystoupení jednotlivců a těles z Čech a Moravy (např. Pěvecké sdružení moravských učitelů či různé divadelní společnosti). Chybět nebude ani pokus o nástin Sukových kontaktů s konkrétními pracovníky české vídeňské menšiny.

This paper will focus on mapping Suk's works performed at events organised by the Czech (and, more broadly, Slavic) minority in Vienna. All types of his compositions will be considered. The text will clarify which expatriate associations were most involved in presenting Suk's works. In addition, attention will be given to performances in Vienna by individuals and ensembles from Bohemia and Moravia (e.g., the Moravian Teachers' Singing Association or various theatre companies). The paper will also attempt to outline Suk's contacts with specific compatriot figures in Vienna.

Viktor Velek, absolvent brněnské a vídeňské muzikologické školy, je hudební vědec působící na Fakultě umění Ostravské univerzity. K jeho hlavním badatelským tématům patří výzkum hudební kultury krajanů v zahraničí (zejména ve Vídni), výzkum hudební podoby historických národních tradic (např. svatováclavské tradice), problematika hudebního citátu, historie hudebních spolků aj. Spolupracuje s Českým rozhlasem Vltava a s Českou televizí; k popularizaci české hudby dlouhého 19. století přispívá jako dramaturg vystoupení hudebního tělesa Ostravská bandaska.

Viktor Velek, a graduate of the musicology programmes at the universities of Brno and Vienna, is a musicologist at the Faculty of Arts in the University of Ostrava. His main areas of research include the musical culture of Czech communities abroad (particularly in Vienna), the musical forms of historical national traditions (e.g., the St. Wenceslas tradition), the issue of musical quotation, and the history of musical societies, among others. He collaborates with Czech Radio Vltava and Czech Television, and he contributes to the popularisation of Czech music from the long 19th century as an event manager for the musical ensemble Ostravská bandaska.

Viktor Velek, Fakulta umění Ostravské univerzity
viktor.velek@gmx.de

Jana Vojtěšková: Nové akvizice sukovského fondu v Národním muzeu – Českém muzeu hudby za posledních 20 let se zaměřením na korespondenci Sukových žáků / New Acquisitions to the Suk Collection at the National Museum – Czech Museum of Music over the Past 20 Years with a Focus on the Correspondence of Suk's Students

Fond Josefa Suka v Národním muzeu – Českém muzeu hudby je v posledních dvou desetiletích průběžně obohacován o nové akvizice. Zvláštní pozornost zasluhují zejména notové autografy. Od vydání *Tematického katalogu děl Josefa Suka* v roce 2005 došlo k výrazným změnám. Neobjevila se sice žádná dosud neznámá Sukova díla, muzeu se však podařilo získat několik rukopisů od soukromých majitelů, o nichž autoři katalogu neměli informace. Příkladem je partitura a čtyřruční klavírní výtah *Pragy*, které byly dlouhou dobu považovány za nezvěstné.

Významně se rozšířil také fond Sukovy korespondence a v nemalé míře i ikonografická sbírka. Referát se zaměří na nově získanou korespondenci Sukových žáků.

The Josef Suk Collection at the National Museum—Czech Museum of Music has been steadily expanded with new acquisitions over the past two decades. The autograph scores, in particular, deserve special attention. Significant changes have taken place since the publication of the *Thematic Catalogue of Josef Suk's Works* in 2005. Although no previously unknown works by Suk have come to light, the museum has managed to acquire several manuscripts from private owners about which the catalogue's authors had no information. One example is the score and four-hand piano reduction of *Praga*, which had long been considered lost.

The collection of Suk's correspondence has also increased significantly, as has the iconographic holding to a considerable extent. The paper will focus on newly acquired correspondence written by Suk's students.

Jana Vojtěšková je kurátorkou sbírky Josefa Suka v Národním muzeu – Českém muzeu hudby. Působila v Ústavu teorie a dějin umění ČSAV, později přejmenovaném na Ústav pro hudební vědu AV ČR. Od roku 2004 pracovala v Národním muzeu – Českém muzeu hudby jako kurátorka fondu korespondence a fondu Josefa Suka. Je autorkou

výboru ze Sukovy korespondence *Josef Suk: Dopisy o životě hudebním i lidském* (Praha: Editio Bärenreiter, 2005) a edice korespondence Josefa Suka s Hugem Boettingerem *Z gruntu srdce* (Praha: Národní muzeum, 2025). V Českém muzeu hudby připravila několik výstav věnovaných Josefu Sukovi. Podílela se na vydávání kritické edice *Bedřich Smetana. Korespondence / Correspondence*, konkrétně svazků II (1863–1874) a III (1875–1879). Je kurátorkou Památníku Josefa Suka v Křečovicích. V Českém muzeu hudby také dvanáct let zastávala pozici vedoucí redaktorky časopisu *Musicalia*.

Jana Vojtěšková is a curator of the Josef Suk Collection at the National Museum – Czech Museum of Music. She worked at the Institute of Art Theory and History of the Czechoslovak Academy of Sciences, later renamed the Institute of Musicology in the Czech Academy of Sciences. Since 2004, she has worked at the National Museum – Czech Museum of Music as curator of the correspondence collection and the Josef Suk collection. She is the author of an anthology of Suk's correspondence, *Josef Suk: Dopisy o životě hudebním i lidském* [Letters on a Musical and Human Life] (Prague: Editio Bärenreiter, 2005), and the edition of Josef Suk's correspondence with Hugo Boettinger, *Z gruntu srdce* [From the Depths of the Heart] (Prague: National Museum, 2025). At the Czech Museum of Music, she has organised several exhibitions dedicated to Josef Suk. She has contributed to the publication of the critical edition *Bedřich Smetana. Korespondence / Correspondence*, specifically volumes II (1863–1874) and III (1875–1879). She is the curator of the Josef Suk Memorial in Křečovice. At the Czech Museum of Music, she also served for twelve years as the editor-in-chief of the journal *Musicalia*.

Jana Vojtěšková, Národní muzeum – České muzeum hudby
vojteskova.j@gmail.com

Grafický návrh / **Graphic design:** Barbora Procházková, Jiří K. Jurečka

Sestavení programu & překlad, korektura anglických textů /

Compilation of the programme & translation, proofreading of

English texts: Jan Charypar, Jiří Kopecký, Marek Pechač & Šimon Pužej /
Patrick F. Devine

Organizační výbor konference / Organising committee:

Jan Charypar, Jiří Kopecký, Jonáš Hájek, Marek Pechač, Jana Vojtěšková

Státní fond kultury ČR

Filozofická
fakulta